

Lapsen osallisuutta tukevat menetelmät toimintaterapiaprosessin arviointi- ja tavoitteenasetteluvaiheessa
Kuvaileva kirjallisuuskatsaus

Laura Kiviranta ja Minna Näkki

Lokakuu 2019
Sosiaali- ja terveysala
Toimintaterapeutti (AMK)

Jyväskylän ammattikorkeakoulu
JAMK University of Applied Sciences

Tekijä(t) Kiviranta, Laura Näkki, Minna	Julkaisun laji Opinnäytetyö, AMK	Päivämäärä Lokakuu 2019
	Sivumäärä 42	Julkaisun kieli Suomi
		Verkojulkaisulupa myönnetty: x
Työn nimi Lapsen osallisuutta tukevat menetelmät toimintaterapiaprosessin arviointi- ja tavoitteenasetteluvaiheessa		
Tutkinto-ohjelma Toimintaterapeutin tutkinto-ohjelma		
Työn ohjaaja(t) Jaana Ritsilä, Kristiina Juntunen		
Toimeksiantaja(t)		
<p>Tiivistelmä</p> <p>Lasten osallisuus ja sen lisääminen on tällä hetkellä ajankohtainen teema niin toimintaterapiassa, kuin muuallakin yhteiskunnassa. Kuvailuvan kirjallisuuskatsauksen tarkoituksena oli etsiä 4–12-vuotiaiden lasten toimintaterapiassa käytettäviä menetelmiä, jotka mahdollistavat lapsen oman näkemyksen esiin tulemisen arviointi- tai tavoitteenasetteluvaiheessa. Asiakaslähtöisyyteen perustuvan toimintaterapian top-down -lähestymistavan mukaan näissä vaiheissa on tärkeää selvittää lapsen näkemykset hänen toiminnallisista toiveista, tarpeista, rooliodotuksista, vahvuuksista, pulmista ja niiden tärkeysjärjestyksestä. Tavoitteena oli koostaa näitä selvittäviä, lasta osallistavia menetelmiä, jotta niiden käyttöönotto helpottuisi ja lasten parissa työskentelevien toimintaterapeuttien asiakaslähtöinen työskentelyote vahvistuisi.</p> <p>Kirjallisuuskatsauksen aineisto koostui 21 artikkelista, joista tunnistettiin 27 sisäänottokriteerit täyttävää menetelmää. Menetelmiä arvioitiin suhteessa tutkimuskysymyksiin ja teoriaohjaavan sisällönanalyysin avulla niitä luokiteltiin käyttötarkoituksen sekä niiden esiin tuomien toiminnallisten näkemysten mukaan. Menetelmistä 26 soveltui käytettäväksi arviointivaiheessa ja yksi tavoitteenasetteluvaiheessa. Seitsemän menetelmää olivat sopivia sekä arviointi- että tavoitteenasetteluvaiheessa käytettäväksi. Suurin osa menetelmistä selvitti lapsen näkemystä hänen toiminnallisista pulmistaan ja useat myös vahvuuksista. Kirjallisuuskatsauksen yhtenä johtopäätöksenä syntyi näkemys, että selkeä erottelu toiveiden ja tarpeiden tai rooliodotusten välillä on haasteellista, sillä ympäristötekijöiden vaikutuksesta syntyneet tarpeet ja rooliodotukset voivat vaikuttaa yksilön toiveisiin. Osan menetelmistä havaittiin kohdentuvan tarkasti rajattuun toimintoon, kun taas osa selvitti laajemmin elämän eri osa-alueita.</p>		
Avainsanat (asiasanat) osallisuus, lapset, toimintaterapia, itsearviointi, arviointi, tavoitteenasettelu		
Muut tiedot		

Author(s) Kiviranta, Laura Näkki, Minna	Type of publication Bachelor's thesis	Date October 2019
	Number of pages 42	Language of publication: Finnish
		Permission for web publication: X
Title of publication Tools supporting children's participation in the assessment and goal setting phases of an occupational therapy process.		
Degree programme Degree Programme in Occupational Therapy		
Supervisor(s) Ritsilä, Jaana & Juntunen, Kristiina		
Assigned by		
<p>Abstract</p> <p>Decreasing children's participation has currently been a topical issue both in occupational therapy as well as more widely in society. The purpose of this descriptive literature review was to survey tools that enable 4–12-year-old children express their views in the assessment and goal setting phases of an occupational therapy process. In these phases, according to the client-centred top-down approach, it is important to find out the children's views on their occupational wishes, needs, role expectations, strengths, problems and priorities. The aim was to compile these tools in order to facilitate their implementation among paediatric occupational therapists and strengthen client-centred work approaches.</p> <p>The data of the literature review consisted of 21 research articles in which 27 tools met the inclusion criteria. The tools were assessed regarding the research questions, and theory driven content analysis was used to classify them according to their purpose of use and the occupational views that they elicited. 26 of the tools were applicable in the assessment phase and one tool in the goal setting phase. Seven tools were applicable both in the assessment and in goal setting phases. Most of the tools focused on the children's views on their occupational problems, and many of them on their strengths as well. One conclusion of the literature review was that differentiating clearly between occupational wishes and needs or role expectations was challenging. The reason for this was that environmental factors affected the needs and role expectations, and this may have influenced the individuals' wishes. Some of the tools were targeted at precise occupations while some of them surveyed different life areas more widely.</p>		
Keywords (subjects) participation, children, occupational therapy, self-report, assessment, goal setting.		
Miscellaneous		

Sisältö

1	Johdanto	3
2	Asiakaslähtöisyys.....	4
3	Top-down -lähestymistapa	5
4	Arviointi- ja tavoitteenasetteluvaihe lasten toimintaterapiassa.....	5
5	Osallisuus	7
6	Opinnäytetyön tarkoitus ja tavoite	8
7	Tutkimuksen toteuttaminen	9
7.1	Kohderyhmä/tutkittavat.....	9
7.2	Kirjallisuuskatsaus tutkimusmenetelmänä.....	9
7.3	Tiedonhaku	9
7.4	Aineiston arviointi ja analysointi	12
8	Tulokset	13
8.1	Arviointi- ja/tai tavoitteenasetteluvaiheeseen soveltuvat lapsen osallisuutta tukevat menetelmät.....	26
8.2	Arviointivaiheen menetelmillä esiin nousevat toiminnalliset näkemykset ..	28
8.3	Tavoitteenasetteluvaiheeseen soveltuvien menetelmien käyttö.....	29
8.4	Menetelmillä arvioitavat toiminnot tai osa-alueet	30
9	Pohdinta ja johtopäätökset.....	30
9.1	Eettisyys ja luotettavuus.....	32
9.2	Jatkotutkimusehdotukset	33
	Lähteet	34
	Liitteet.....	39
	Liite 1 Sisäänottettujen artikkeleiden esittely.....	39

Taulukot

Taulukko 1. Käytetyt tietokannat ja hakulausekkeet.....	10
Taulukko 2. Sisäänotto- ja poissulkukriteerit.....	11
Taulukko 3. Sisään otetut lapsen osallisuutta tukevat menetelmät.....	14
Taulukko 4. Arviointivaiheen menetelmien esille tuomat toiminnalliset näkemykset	28

Kuviot

Kuvio 1. Tiedonhakuprosessi.....	12
Kuvio 2. Menetelmien soveltuvuus 4–12-vuotiaille.....	27

1 Johdanto

Lasten osallisuuteen on viime vuosina alettu kiinnittää huomiota laajasti yhteiskunnassamme. Tämä näkyy niin varhaiskasvatuksessa ja kouluelämässä, kuin vapaa-ajan toiminnoissakin. Lasten osallisuutta tukevia menetelmiä on alettu kehittää viime aikoina myös sosiaali- ja terveysalalla.

Vuonna 2016 käyttöön otettu opetussuunnitelma tuo esille lasten osallisuuden lisäämisen perusopetuksessa. Siinä kiinnitetään huomiota muun muassa osallisuuteen päätöksenteossa sekä omaan että yhteiseen koulutyön ja -ympäristön kehittämiseen. (Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2014, 24.)

Myös vuonna 2018 voimaan astunut varhaiskasvatuslaki antaa raamit lapsen osallisuuden toteutumiselle varhaiskasvatuksessa (Varhaiskasvatuslaki 540/2018, 20 §). Lain toteuttamiseksi käytännössä laaditut varhaiskasvatussuunnitelman perusteet viitoittavat tietä osallisuuden toteuttamiseen varhaiskasvatuksessa. Sen mukaan osallisuuden kokemus lisää lasten käsitystä esimerkiksi yhteisöissä toimimisesta, omista oikeuksistaan ja vastuistaan, sekä vahvistaa lapsen itsetuntemusta ja -luottamusta. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016, 24, 30.)

Lapsen osallisuuden toteutumista kuntoutuksessa on kehitetty viime aikoina Metropolia ammattikorkeakoulun koordinoimassa LOOK-hankkeessa. LOOK (Lasten Oikeus Osallistua Kuntoutukseensa) toteutui vuosina 2014–2017 ja hankkeen tavoitteena oli luoda uusia moniammatillisia käytänteitä ja menetelmiä yhteistyöhön lapsen, perheen ja ammattilaisten välille. Niiden avulla vahvistetaan lapsen osallistumista ja toimijuutta omassa arjessaan sekä kuntoutuksessaan. (Sipari, Vänskä & Pollari 2017.)

Lasten osallisuus on siis tällä hetkellä monialaisesti kiinnostuksen kohteena. Ajankohittaisuutensa vuoksi lasten osallisuuden toteutumiseen olisi syytä kiinnittää enemmän huomiota myös toimintaterapiassa. Tässä opinnäytetyössä kohdistetaan näkökulmaa niihin menetelmiin, joiden avulla toimintaterapeutti voi tukea lapsen osallisuutta toimintaterapiaprosessin arviointi- ja tavoitteenasetteluvaiheessa. Näissä vaiheissa tar-

vitaan tietoa asiakkaan toiminnallisista tarpeista, toiveista, rooliodotuksista, vahvuuksista, sekä pulmista ja niiden tärkeysjärjestyksestä (Fisher 2009, 15). Toivomuksena olisi, että tämä opinnäytetyö kannustaa toimintaterapeutteja kokeilemaan ja ottamaan käyttöön entistä lapsilähtöisempiä työskentelytapoja.

2 Asiakslähtöisyys

Sosiaali- ja terveystalvissa asiakslähtöisyys on asiakkaan itsemääräämisoikeuden, ihmisarvoisuuden ja yhdenvertaisuuden kunnioittamista. Se on aitona kiinnostuksena ilmenevää inhimillisyyttä ja luottamuksellisen suhteen luomista asiakkaaseen. Asiakslähtöisyys edellyttää tiedonkulun toimivuutta ja joustavuutta mukauttaa palvelua asiakkaan tarpeisiin pohjautuen. (Virtanen, Suoheimo, Lamminmäki, Ahonen, Suokas 2011, 20–21.)

Toimintaterapiassa asiakslähtöinen työskentelytapa edellyttää aluksi terapeutin yhteistyösuhteen luomista. Terapeutin tulee pyrkiä tarkastelemaan tilannetta asiakkaan näkökulmasta, jolloin keskiössä ovat hänen tarpeensa ja toivomuksensa. Asiakas otetaan mukaan päätöksentekoon terapiaprosessissa. Toisaalta tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että toimintaterapeutti tekee mitä tahansa, mitä asiakas haluaa. Terapeutin tulee työskennellä eettisten periaatteiden mukaisesti ja keskittyä työhönsä nimenomaan toimintaan. (Fisher 2009, 2,5.)

Lasten kanssa työskenneltäessä on kiinnitettävä huomiota siihen, että vuorovaikutus tapahtuu lapsen iän ja kehitystason ehdoilla. Lapsen on saatava kertoa omista asioista hänelle soveltuvalla ja luontevalla tavalla. Luottamusta lapseen rakennetaan inhimillisyydellä, sillä ammattilaisen virka-asema tai vaitiolovelvollisuus eivät välttämättä ole luottamusta lisääviä tekijöitä. (Lasten kohtaaminen palveluissa 2017.)

Lapsilähtöisyydellä tässä opinnäytetyössä tarkoitetaan asiakslähtöisyyttä, joka huomioi myös nämä lapsen asiakkuuteen liittyvät erityispiirteet.

3 Top-down -lähestymistapa

Toimintaterapeutin työskennellessä top-down -lähestymistavan mukaan, keskiössä on yhteistyö asiakkaan kanssa. Tällöin toimintaterapeutti aloittaa yhteistyön rakentamisen luomalla laajan kokonaiskuvan asiakkaastaan. Tällöin selvitetään asiakkaan toiminnalliset toiveet, tarpeet ja rooleihin liittyvät odotukset, jotka vaikuttavat hänen osallistumiseensa yhteiskunnan jäsenenä. Asiakas nimeää hänelle haasteelliset toiminnot. Tämän jälkeen terapeutti havainnoi asiakasta näissä toiminnoissa tunnistukseen taidot, joissa esiintyy puutteita ja taidot, joista suoriutuminen on tehokasta. Näiden pohjalta yhteistyössä asiakkaan kanssa laaditaan tavoitteet terapialle sekä suunnitellaan interventiot. (Fisher 2009, 6–7.) Vroland-Nordstrand, Eliasson, Jacobsson, Johansson ja Krumlinde-Sundholm (2015, 589) tuovat esille, että myös lasten kohdalla interventioiden olisi pohjaututtava heidän tarpeisiinsa ja prioriteetteihinsa, sillä tämä lisää motivaatiota kuntoutukseen.

4 Arviointi- ja tavoitteenasetteluvaihe lasten toimintaterapiassa

Tässä opinnäytetyössä lasten toimintaterapian arviointi- ja tavoitteenasetteluvaihetta tarkastellaan Occupational Therapy Intervention Process Model (OTIPM) -mallin mukaisesti. OTIPM on top-down -lähestymistapaan perustuva toimintakeskeinen malli, joka ohjaa toimintaterapiaprosessia alusta loppuun (Fisher 2009, 1). Prosessi alkaa asiakaslähtöisen toimintakontekstin luomisesta, jossa tunnistetaan asiakkaan toimintaa tukevat ja estävät tekijät (Fisher 2009, 16). Näitä tekijöitä voidaan tarkastella kymmenen ulottuvuuden kautta, joita ovat asiakkaan toimintaympäristöön, rooleihin, motivaatioon, tehtäviin, kulttuuriin, sosiaalisiin suhteisiin, yhteiskuntaan, kehon toimintoihin, aikaan tai mukautumiseen liittyvät seikat (Fisher 2009, 64). Myös terapeutista yhteistyösuhdetta lähdetään rakentamaan (Fisher 2009, 16).

Seuraavaksi tunnistetaan ja asetetaan tärkeysjärjestykseen asiakkaan toiminnalliset vahvuudet ja haasteet. Haasteellisiksi nimettyjä toimintoja havainnoidaan ja suorite-

taan toiminnan analyysi, jossa arvioidaan motorisia, prosessi- ja sosiaalisia vuorovai-
kutustaitoja. (Fisher 2009, 16–17.) Nämä taidot tarkoittavat pienimpiä havaittavissa
olevia tekoja, eikä niillä viitata kehon toimintoihin tai yksilötekijöihin (Fisher 2009,
88). Havainnoinnin jälkeen terapeutti määrittää ja kuvailee taitojen laatutekijöitä, ku-
ten ponnistelun tasoa, tehokkuutta, turvallisuutta, itsenäisyyttä ja sosiaalista tarkoi-
tuksenmukaisuutta (Fisher 2009, 17). Usein tehottomien taitojen syy selviää toimin-
nan analyysin myötä, mutta mikäli syitä on vielä täsmennettävä, voidaan tässä vai-
heessa käyttää yksilön haasteita tarkemmin erittelevää arviointimenetelmää (Fisher
2009, 99).

Ennen interventiovaihetta asetetaan tavoitteet toimintaterapialle yhdessä asiakkaan
kanssa. Jos asiakkaalle tuottaa vaikeuksia asettaa tavoitteet, tällöin terapeutin teh-
tävä on selkiyttää tavoitteenasetteluprosessia, mutta ei kuitenkaan nimetä asiakkaan
tavoitteita. Tavoitteiden tulee olla toimintakeskeisiä, havainnoitavissa ja mitattavissa
olevia. (Fisher 2009, 104–105.) Hautalan, Hämäläisen, Mäkelän, Rusi-Pyykösen (2016,
133) mukaan Bovend´Eerdt ym. (2009) esittävät, että tavoitteen asettelussa voidaan
käyttää apuna myös SMART-tekniikkaa. Tämän mukaisesti tavoitteen tulee olla yksi-
tyiskohtainen (specific), mitattavissa oleva (measurable), saavutettava (achieveable),
realistinen (realistic) ja aikaan sidottu (timed) (mts. 133).

Vroland-Nordstrand ja muut (2015, 589) kehottavat käyttämään lasten kanssa sellai-
sia menetelmiä, jotka konkretisoivat tavoitteenasetteluprosessia. Tämä mahdollistaa
sen, että lapsi pystyy itse määrittelemään tavoitteet interventiolle (mts. 589). Lasten
ja vanhempien asettamien tavoitteiden on todettu eroavan toisistaan siten, että van-
hemmat painottavat lasten itsenäistä toimimista ADL-toiminnoissa, kun taas lapset
tuovat niiden lisäksi esille vapaa-aikaan ja koulutyöhön osallistumiseen liittyviä toi-
mintoja. Lasten näkemysten kautta saadaan siis tuotua esiin laajempaa näkökulmaa
liittyen heidän hyvinvointiinsa ja kehitykseensä. (Vroland-Norstrand ym. 2015, 594.)

5 Osallisuus

Imms, Adair, Keen, Ullenhag, Rosenbaum ja Granlund (2016, 33) käsittelevät kirjallisuuskatsauksessaan osallisuutta (participation) ja siihen liittyviä teemoja, jotka vaikuttavat toisiinsa. Teemoista yksilön osallistuminen (involvement) edellyttää ensin läsnäoloa tilanteeseen (attendance). Osallistumisen kokemus voi vaikuttaa häneen (affect), aiheuttaen esimerkiksi ilon tunteita, motivoitumista (motivation) ja sosiaalisia yhteyksiä (social connection). Läsnäolo ja osallistuminen voivat johtaa pätevyyden kokemukseen toiminnassa (activity competence), ja itsetunnon ja -luottamuksen vahvistumiseen (self-esteem, confidence). Nämä taas voivat osaltaan vaikuttaa yksilön mieltymyksiin (preferences). (Imms ym. 2016, 35.) Mieltymyksiin puolestaan liittyy myös yksilön kokema merkityksellisyys (meaningfulness) ja valinnan mahdollisuus (choosing) (Imms ym. 2016, 33).

Osallisuutta voidaan käsitellä monesta eri perspektiivistä; yksilön, yhteisön ja yhteiskunnan tasolla. Yksilötasolla se on mahdollisuutta vaikuttaa päätöksentekoon ja toimintaansa, sekä toimintaympäristöönsä. Yhteisötasolla se ilmenee esimerkiksi itselle merkityksellisiin ryhmiin osallistumisena ja vaikuttamisena, kun taas yhteiskunnallisesti nämä tulevat esiin laajemmalla tasolla, kuten palveluissa. (Isola, Kaartinen, Leemann, Lääperi, Schneider, Valtari & Keto-Tokoi 2017, 6.)

Raivio ja Karjalainen (2013, 16) puolestaan jakavat osallisuuden käsitteen kolmeen osatekijään, jotka ovat toimijuus päätöksenteossa (acting), hyvinvoinnin mahdollistava toimeentulo (having), sekä osallisuus yhteisöihin ja ihmissuhteisiin (belonging).

Tässä opinnäytetyössä keskitytään osallisuuteen yksilön näkökulmasta; omaan toimintaterapiaprosessiin ja siihen liittyvään päätöksentekoon vaikuttamisena. Kohdeyrymänä ovat 4–12-vuotiaat lapset. Myös lapsilla tulee olla yhtäläinen oikeus osallisuuteen toimintaterapiassa, mutta sen toteutumiseksi tarvitaan lapsilähtöisiä menetelmiä. Lasten oikeus osallisuuteen on kirjattu YK:n yleissopimukseen lasten oikeuksista. Sopimuksen 12 artiklan mukaan lasten näkemykset tulee huomioida ikään ja kehitystasoon perustuen (A 60/1991).

Lasten ja aikuisten välisessä kanssakäymisessä lasten näkemysten huomioimisen tulee olla jatkuvaa ja käytettyjen menetelmien tulee tukea yhteistyötä (CRC/C/GC/12/2009, 7). Jotta omiin asioihin vaikuttaminen mahdollistuu, tarvitaan myös kunnioittavaa kohtelua; esimerkiksi aikaa ja tilaa päätöksenteolle (Isola ym. 2017, 25).

Myös Orasen (2018) mukaan osallisuus edellyttää vastavuoroisuutta. Asiakkaalle on annettava riittävästi tietoa omasta tilanteestaan, jotta hänen on mahdollista kertoa näkemyksensä ja osallistua päätöksentekoon. Osallisuus siis ilmenee käytännön toiminnassa osallistumisena. (Oranen 2018.)

6 Opinnäytetyön tarkoitus ja tavoite

Tarkoituksena on etsiä 4–12-vuotiaiden lasten toimintaterapiassa käytettäviä menetelmiä, jotka mahdollistavat lapsen oman näkemyksen esiin tulemisen arviointi- tai tavoitteenasetteluvaiheessa, eli lisäävät lapsen osallisuutta omaan toimintaterapiaprosessiinsa. Fisher (2009, 15) kehottaa selvittämään OTIPM-mallin arviointivaiheessa asiakkaan toiminnallisia toiveita, tarpeita, rooli-odotuksia, vahvuuksia, pulmia ja niiden tärkeysjärjestystä. Tässä opinnäytetyössä näitä nimitetään toiminnallisiksi näkemyksiksi. Tarkoituksena on siis etsiä menetelmiä, jotka selvittävät lapsen toiminnallisia näkemyksiä tai jotka tukevat hänen osallistumistaan toimintaterapian tavoitteenasetteluun.

Tavoitteena on löytää näitä menetelmiä toimintaterapeuttien asiakaslähtöisen työkentelyotteen vahvistamiseksi lasten parissa, sekä madaltaa kynnystä niiden käyttöön.

Tutkimuskysymykset ovat:

- Millä menetelmillä voidaan tukea 4–12-vuotiaan lapsen osallisuutta toimintaterapiaprosessin arviointi- tai tavoitteenasetteluvaiheessa?
- Mitä menetelmillä saadaan selville?

7 Tutkimuksen toteuttaminen

7.1 Kohderyhmä/tutkittavat

Kohderyhmänä ovat 4–12-vuotiaat lapset. Tyypillisesti lapset ohjautuvat toimintaterapia-arvioon neuvolan, päiväkodin tai koulun aloitteesta, eli valtaosa näistä lapsista kuuluu tähän ikäryhmään. Tässä opinnäytetyössä ei rajata menetelmien hakua diagnooseihin perustuen.

7.2 Kirjallisuuskatsaus tutkimusmenetelmänä

Tutkimusmenetelmänä tässä opinnäytetyössä on kuvaileva kirjallisuuskatsaus. Kuvailevan kirjallisuuskatsauksen avulla koostetaan ja esitellään tutkijan kiinnostuksen kohteena olevaan aihepiiriin liittyvää aiempaa tieteellistä tutkimustietoa. Kirjallisuuskatsauksen toteuttaminen alkaa tutkimuksen tarkoituksen määrittelyllä, josta edetään tutkimuskysymyksen rajaamiseen. (Stolt, Axelin & Suhonen 2016, 9, 24.) Stoltin ja muiden (2016, 24) mukaan Arksey ja O'Malley (2005) sekä Aveyard (2007) tuovat esille, että hyvä tutkimuskysymys tuottaa sopivan määrän tutkimuksen kannalta oleellista aineistoa.

7.3 Tiedonhaku

Stoltin ja muiden (2016, 25) mukaan Whittemore (2005), ohjeistaa seuraavaksi valitsemaan strategian, jonka mukaisesti kirjallisuushakuja suoritetaan. Strategian määrittely aloitetaan koostamalla tutkimusaihetta kuvailevat asiasanat, joista muodostetaan hakulausekkeet (mts. 25-26: Green ym. 2006; CRD 2008). Tässä opinnäytetyössä käytetyt tietokannat ja tutkimusaihetta kuvailevat hakulausekkeet on esitelty taulukossa 1.

Taulukko 1. Käytetyt tietokannat ja hakulausekkeet

PubMed	<ul style="list-style-type: none"> - (child-report) AND (assessment) - (goal setting*) AND (child OR pediatric) AND (occupational) - (occupational) AND (performance) AND (child OR pediatrics) AND (participation) NOT (intervention).
Cinahl	<ul style="list-style-type: none"> - "child-report" OR "self-report" OR "self report" AND pediatrics OR child* AND occupational* AND evaluation OR assessment OR "evaluation methods" OR "evaluation process" NOT intervention. - child* OR pediatric* AND "goal setting" AND occupational*.
Academic Search Elite	<ul style="list-style-type: none"> - child* OR pediatrics AND "occupational therapy" AND "self-report" OR "self report" OR "child-report" NOT intervention. - child* or pediatrics OR "occupational therapy" or "occupational performance" OR "goal setting"
Google Scholar	<ul style="list-style-type: none"> - lapsi osallisuus toimintaterapia itsearviointi arviointimenetelmä -varhaiskasvatus -opinnäytetyö -opetus
Medline	<ul style="list-style-type: none"> - Child* OR pediatrics AND "occupational therapy" AND "self-report" OR "self report" OR "child-report" AND assessment - child* OR pediatrics AND "occupational therapy" AND "goal setting"

Hakulausekkeiden muodostamisen yhteydessä on myös tärkeä määrittää tarkat sisäänotto- ja poissulkukriteerit. Tämän jälkeen valituista tietokannoista suoritetaan haut. Tuloksia arvioidaan sisäänotto- ja poissulkukriteerien avulla ensin otsikon perusteella. (Mts. 27: CRD 2008.) Taulukossa 2 esitellään tämän opinnäytetyön tiedonhakuun liittyvät sisäänotto- ja poissulkukriteerit, joiden perusteella kirjallisuuskatsaukseen sisällytettävät artikkelit valikoidaan.

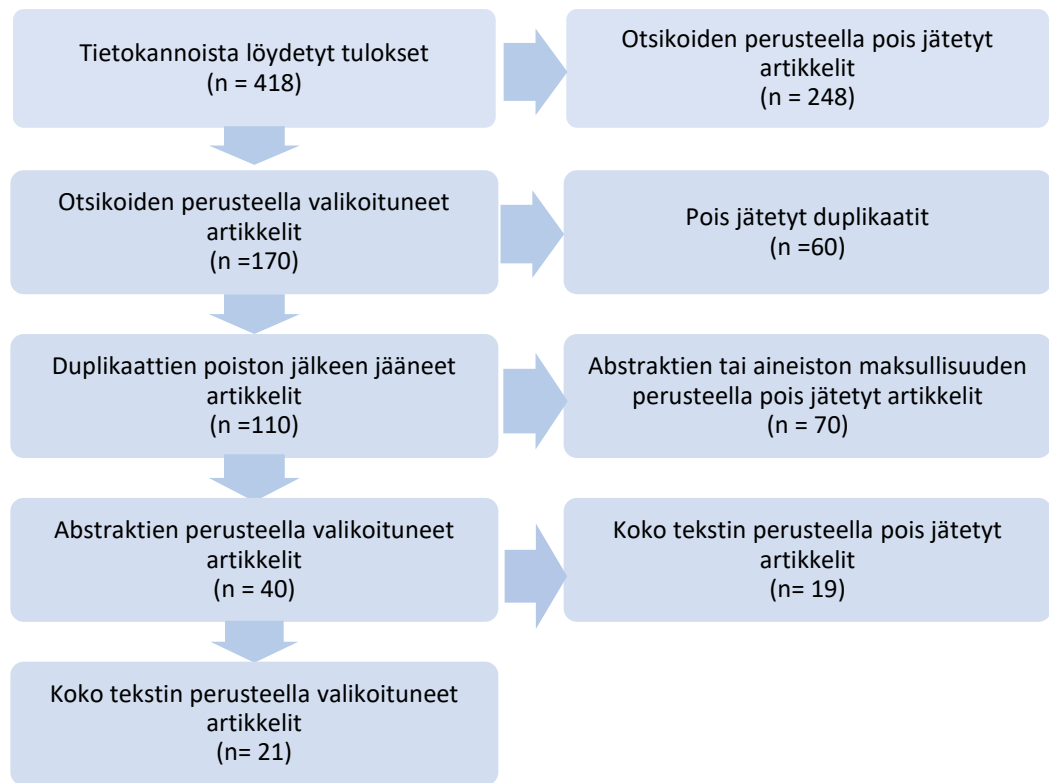
Taulukko 2. Sisäänotto- ja poissulkukriteerit

Sisäänottokriteerit	Poissulkukriteerit
Artikkelissa mainitaan menetelmä, joka mahdollistaa lapsen oman näkemyksen ilmaisun toimintaterapiaprosessin arviointi- tai tavoitteenasetteluvaiheessa.	Artikkelissa ei mainita menetelmää, jolla lapsen näkemys tulee esille toimintaterapiaprosessin arviointi- tai tavoitteenasetteluvaiheessa.
Menetelmä tuo esille ainakin yhtä seuraavista: asiakkaan toiminnalliset tarpeet, toiveet, rooliodotukset, vahvuudet, pulmat, pulmien tärkeysjärjestys.	Menetelmä ei tuo esille mitään seuraavista: asiakkaan toiminnalliset tarpeet, toiveet, rooliodotukset, vahvuudet, pulmat, pulmien tärkeysjärjestys.
Menetelmä soveltuu käytettäväksi 4–12 v. lapsille.	Menetelmä soveltuu käytettäväksi vain alle 4-vuotiaille tai yli 12-vuotiaille lapsille.
Menetelmä soveltuu toimintaterapeuttien käytettäväksi.	Menetelmä ei sovellu toimintaterapeuttien käytettäväksi.
Menetelmällä lapsi tuo oman näkemyksensä esille itse, tai aikuisen tuella.	Menetelmällä lapsi ei osallistu näkemyksensä esille tuomiseen.
Menetelmä soveltuu käytettäväksi länsimaisessa kulttuurissa.	Menetelmä on tarkoitettu käytettäväksi länsimaisesta kulttuurista poikkeavassa kulttuuriympäristössä.
Artikkelin kielenä suomi tai englanti	Artikkelin kielenä muu kuin suomi tai englanti
Artikkelin käytöstä ei aiheudu opinnäytetyön tekijöille kustannuksia.	Artikkelin käytöstä aiheutuu opinnäytetyön tekijöille kustannuksia.
Artikkeli on julkaistu vuonna 2014 tai sen jälkeen.	Artikkeli on julkaistu ennen vuotta 2014.

Mikäli artikkeli vaikuttaa otsikon perusteella katsaukseen soveltuvalta, edetään abstraktin tarkasteluun. Jos myös abstrakti on kriteerit täyttävä, perehdytään koko tekstiin. (Mts. 27: CRD 2008.)

Tiedonhaku suoritettiin elokuussa 2019 etsimällä artikkeleita hakulausekkeilla Pub-Med-, Cinahl-, Academic Search Elite-, Google Scholar- ja Medline-tietokannoista. Hakutuloksia löytyi yhteensä 418. Näistä sisään otettiin otsikoiden perusteella 170 artik-

kelia. Duplikaattien poiston jälkeen jäljelle jäi 110 artikkelia. Seuraavaksi luettiin artikkeleiden abstraktit ja tarkastettiin koko tekstien maksuton saatavuus, jolloin jäljelle jäi 40 artikkelia. Lopuksi näistä koko tekstin perusteella sisään otettavaksi valikoitui 21 artikkelia. Kuviossa 1 kuvataan tiedonhaun prosessia.

Kuvio 1. Tiedonhakuprosessi

7.4 Aineiston arviointi ja analysointi

Stoltin ja muiden (2016, 28) mukaan Holopainen ja muut (2008) tuovat esille, että artikkeleiden valinnan jälkeen aloitetaan niiden arviointi, jolloin selvitetään vastaako löydetty tieto tutkimuskysymyksiin. Tässä opinnäytetyössä tiedonhaussa ei aseteta vaatimuksia artikkeleiden tutkimusasetelman suhteen, sillä sen tarkoituksena on etsiä lapsen osallisuutta tukevia menetelmiä, eikä arvioida tutkimusten vaikuttavuutta.

Stoltin ja muiden (2016, 31) mukaan Aveyard (2007) kertoo aineiston arvioinnin luovan pohjaa aineiston analyysille. Analyysillä pyritään jäsentämään aineiston sisältöä ymmärrettävään muotoon (mts. 31: Evans & Pearson 2001). Seuraavaksi aineiston

sisältöä luokitellaan yhteneväisyyksien ja eroavaisuuksien mukaisesti, ja erityisen tarkastelun alla ovat tutkimuksien tulokset ja johtopäätökset. Luokittelun perusteella saadut tiedot järjestetään loogiseksi kokonaiskuvaksi, eli synteesiksi. (Mts. 31: Whitemore 2005; Whitemore & Knafel 2005; Aveyard 2007.) Tässä opinnäytetyössä sisällönanalyysin menetelmänä käytetään teoriaohjaavaa sisällönanalyysiä. Siinä teoreettisten käsitteiden yläluokat luodaan aiheesta jo olemassa olevan tiedon pohjalta. Sen sijaan alaluokat muodostuvat aineiston pohjalta. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 117.) Sisältö jaettiin teorian pohjalta OTIPM-mallin arviointi- ja tavoitteenasetteluvaiheen mukaisesti. Lisäksi menetelmät luokiteltiin sen mukaan, mitä niiden avulla on mahdollista saada selville. OTIPM-mallin arviointivaiheessa selvittävien toiminnallisten näkemysten mukaisia luokkia olivat tarpeet, toiveet, rooli-dotukset, pulmat, pulmien tärkeysjärjestys ja vahvuudet. Esimerkiksi pulmia selvittäväksi todettiin menetelmä, joka toi esille toimintojen suorittamisen vaikeutta. Sekä pulmia että vahvuuksia selvittäväksi menetelmä todettiin, kun sillä arvioitiin laajemmin toiminnallista pätevyyttä, asteikon ulottuessa tällöin vaikeudesta hyvään suoriutumiseen. Toiveita menetelmän katsottiin selvittävän, kun lapselta kysyttiin *haluaisiko* hän esimerkiksi tehdä toimintoja. Rooli-dotuksia selvittäväksi menetelmä luokiteltiin, kun sen kysymykset kohdistuivat sosiaalisiin rooleihin.

Aineiston pohjalta menetelmiä luokiteltiin myös niiden käyttötarkoitusten mukaisesti. Esimerkiksi vapaa-ajan toimintoihin keskittyvät menetelmät muodostuivat omaksi luokakseen.

8 Tulokset

Sisään otetuista artikkeleista löytyneitä menetelmiä arvioitiin suhteessa tutkimuskysymyksiin ja edelleen sisäänotto- ja poissulkukriteereihin. Lapsen osallisuutta tukevia menetelmiä valikoitui mukaan yhteensä 27. Taulukossa 3 esitellään menetelmät ja artikkelit, joissa niitä kuvataan.

Taulukko 3. Sisään otetut lapsen osallisuutta tukevat menetelmät

Menetelmän nimi	Kohderyhmä	Tietoja menetelmästä	Mistä lapsen toiminnallisesta näkemyksestä menetelmällä saadaan tietoa?	Artikkelit, joissa menetelmää kuvataan.
Assessment of Life Habits (LIFE-H)	5–13-vuotiaille lapsille, joilla toimintarajoitteita (Field ym. 2016; Chien ym. 2014).	Lapsi arvioi osallistumista, avun tarvetta ja tyytyväisyyttä päivittäisiin toimintoihin ja sosiaalisiin rooleihin kotona, koulussa ja yhteisöissä. Osallistumisen haasteet sekä tyytyväisyys pisteytetään 5-portaisella asteikolla, avun tarve 4-portaisella. (Field ym. 2016.) Sisältää 67 kysymystä (Chien ym. 2014).	Pulmat ja rooli odotukset.	1.) Measuring Participation for Children and Youth With Power Mobility Needs: A Systematic Review of Potential Health Measurement Tools. (Field, D., Miller W., Ryan, S., Jarus, T. & Abundo A. 2016) 2.) Comparative Content Review of Children's Participation Measures Using the International Classification of Functioning, Disability and Health-Children and Youth. (Chien, C-W., Rodger, S., Copley, J. & Skorka, K. 2014)
Canadian Occupational Performance Measure (COPM)	Yli 8-vuotiaille (Field ym. 2016). Soveltuu monille eri asiakasryhmille (Vänskä, Pollari, Sipari 2016).	Lapsi arvioi tärkeyttä, suoriutumista ja tyytyväisyyttä itsestä huolehtimisessa, tuottavuudessa ja vapaa-ajalla. Tämän arvion pohjalta muodostetaan 1–5 tavoitetta. Suoriutumista ja tyytyväisyyttä arvioidaan 10-portaisella asteikolla. (Field ym. 2016.)	Pulmat ja niiden tärkeysjärjestys.	1.) Measuring Participation for Children and Youth With Power Mobility Needs: A Systematic Review of Potential Health Measurement Tools. (Field, D., Miller W., Ryan, S., Jarus, T. & Abundo A. 2016) 2.) Lasten osallistumista ja toimijuutta vahvistavat kuntoutuksen hyvät käytännöt kirjallisuudessa. Kuvaileva kirjallisuuskatsaus. (Vänskä, N., Pollari, K. & Sipari, S. 2016)

Child and Adolescent Scale of Participation (CASP)	11–17-vuotiaille (Field ym. 2016).	Lapsi arvioi osallistumista toimintoihin kotona, koulussa ja yhteisöissä 4- portaisella asteikolla. Osallistumista verrataan ikätove-reihin. Avoimien kysymysten avulla selvitetään estäviä ja edis-täviä tekijöitä osallistumiselle. (Field ym. 2016.)	Vahvuudet ja pulmat.	1.) Measuring Participation for Chil-dren and Youth With Power Mobility Needs: A Systematic Review of Po-tential Health Measurement Tools. (Field, D., Miller W., Ryan, S., Jarus, T. & Abundo A. 2016)
Child Anxiety Impact Scale (CAIS)	Artikkelissa tutkittu 7–17 vuoti-ailla (Langley ym. 2014).	Lapsi arvioi ahdistuksen vaiku-tuksia kouluun, kotiin ja sosiaali-siin suhteisiin. Menetelmä sisäl-tää 27 toimintaan liittyvää kysy-mystä, joilla arvioidaan toiminto-jen suorittamisen vaikeutta 4- portaisella asteikolla. (Langley ym. 2014.)	Pulmat.	1.) The Child Anxiety Impact Scale: Examining Parent- and Child-Re-ported Impairment in Child Anxiety Disorders. (Langley, A., Falk, A., Pe-ris, T., Wiley, J., Kendall, P., Gins-burg, G., Birmaher, B., March, J., Al-bano, A. & Piacentini, J. 2014)
Child Health Questionnaire (CHQ-CF87)	10–18-vuotiaille (McCrinkle ym. 2014).	Lapsi arvioi seuraavia osa-alu-eita: fyysinen toiminta, kipu, käyttäytyminen, henkinen hyvin-vointi, itsetunto, yleinen terveys ja perhe-elämään liittyvät toi-minnot, sekä sosiaaliisiin roolei-hin liittyvät fyysiset, tunne-elä-män ja käyttäytymisen rajoituk-set. Lisäksi 4 yksittäistä kysy-mystä. Osa-alueiden pisteytys-skaala on 0-100, korkeampi pis-temäärä osoittaa parempaa toi-mintakykyä. (McCrinkle ym. 2014.)	Vahvuudet ja pulmat, joista vain osa toiminnallisia, sekä rooliido-tukset.	1.) Functional health status in chil-dren and adolescents after Fontan: comparison of generic and disease-specific assessments. (McCrinkle, B., Zak, V., Pemberton, V., Lambert, L., Vetter, V., Lai W., Uzark, K., Margos-sian, R., Atz, A., Cook, A. & New-burger, J. 2014)

<p>Child Occupational Self-Assessment (COSA)</p>	<p>6-18-vuotiaille (Cordier ym. 2016; Vänskä ym. 2016). 6-17-vuotiaille toimintarajoitteisille lapsille (Field ym. 2016). Yli 8-vuotiaille, joilla riittävät kognitiiviset kyvyt. Myös nuoremille tai kognitiivisesti toimintarajoitteisille, mutta tällöin käytetään 2-portaista asteikkoa. (Ohl ym. 2015.)</p>	<p>Lapsi arvioi toiminnallista pätevyyttään ja toimintojen tärkeyttä 4-portaisilla asteikoilla. 24 kysymystä. (Cordier ym. 2016.) Lapsi arvioi osallistumistaan kotona, koulussa ja yhteisössä. Sisältää asteikolla arvioitavien kysymysten lisäksi kolme avointa kysymystä. (Field ym. 2016). Avoimilla kysymyksillä selvitetään, mitkä muut toiminnot lapsi kokee ongelmalliseksi, tärkeäksi ja vahvuudekseen (Ohl ym. 2015). 25 kysymystä arvioidaan hymynaama- ja tähtiasteikoilla. Menetelmän voi toteuttaa kuvakorttien tai lomakkeen avulla. (Vänskä, N., Pollari, K. & Sipari, S. 2016.)</p>	<p>Vahvuudet ja pulmat, sekä pulmien tärkeysjärjestys.</p>	<p>1.) Child-Report Measures of Occupational Performance: A Systematic Review. (Cordier, R., Chen, Y., Speyer, R., Totino, R., Doma, K., Leicht, A., Brown, N. & Cuomo B. 2016) 2.) Measuring Participation for Children and Youth With Power Mobility Needs: A Systematic Review of Potential Health Measurement Tools. (Field, D., Miller, W., Ryan, S., Jarus, T. & Abundo, A. 2016.) 3.) Lasten osallistumista ja toimituutta vahvistavat kuntoutuksen hyvät käytännöt kirjallisuudessa. Kuvaileva kirjallisuuskatsaus. (Vänskä, N., Pollari, K. & Sipari, S. 2016) 4.) Test-Retest Reliability of the Child Occupational Self-Assessment (COSA). (Ohl, A., Crook, E., MacSaveny, D. & McLaughlin, A. 2015)</p>
<p>Children's Assessment of Participation and Enjoyment (CAPE) ja Preferences of Activities of Children (PAC)</p>	<p>6–18-vuotiaille (Cordier ym. 2016). 6–21-vuotiaille (Field 2016). 6–21-vuotiaille, soveltuu monille eri asiakasryhmille (Chien ym. 2014).</p>	<p>CAPE ja PAC yhdessä käytettynä selvittävät lapsen näkemystä osallistumisesta, toiminnoista nauttimisesta ja niiden tärkeysjärjestyksestä (Cordier ym. 2016). PAC-menetelmää voidaan käyttää myös erikseen kartoittamaan, haluaako lapsi tehdä toimintoja. PAC koostuu 55 kysymyksestä, joita arvioidaan 3-portaisella hymynaama-asteikolla.</p>	<p>CAPE ei yksin käytettynä selvitä toiminnallisia tarpeita, toiveita, rooli-odotuksia, vahvuuksia, pulmia tai niiden tärkeysjärjestystä. Yhdessä PAC-lisäosansa kanssa selvittää toiminnallisia toiveita.</p>	<p>1.) Child-Report Measures of Occupational Performance: A Systematic Review. (Cordier, R., Chen, Y., Speyer, R., Totino, R., Doma, K., Leicht, A., Brown, N. & Cuomo B. 2016) 2.) Measuring Participation for Children and Youth With Power Mobility Needs: A Systematic Review of Potential Health Measurement Tools. (Field, D., Miller W., Ryan, S., Jarus, T. & Abundo A. 2016)</p>

		<p>(Cordier ym. 2016; Vänskä ym. 2016.) Lapsi arvioi osallistumisestaan kotona ja yhteisöissä (Field 2016). Kuvitetut kysymykset kohdistuvat virkistäytymiseen, fyysiseen aktiivisuuteen, sosiaalisiin, taitoa vaativiin ja itsensä kehittämiseen liittyviin toimintoihin (Chien ym. 2014).</p>		<p>3.) Comparative Content Review of Children's Participation Measures Using the International Classification of Functioning, Disability and Health-Children and Youth. (Chien, C-W., Rodger, S., Copley, J. & Skorka, K. 2014)</p>
<p>Children's Leisure Assessment Scale (CLASS)</p>	<p>10–18-vuotiaille (Vänskä ym. 2016). 10–18-vuotiaille, soveltuu eri asiakasryhmille (Chien ym. 2014).</p>	<p>Lapsi arvioi toimintoihin osallistumisensa tiheyttä ja kenen kanssa hän toimii, sekä toiminnan mielisuutta. Tämän jälkeen valitaan viisi toimintoa, joista lapsi arvioi niihin kuluvan ajan, sekä toiveensa osallistumisesta. (Vänskä ym. 2016.) Arvioitavia osa-alueita ovat sisällä ja ulkona tapahtuvat toiminnot, itsensä kehittäminen sekä urheilu ja pelit (Chien ym. 2014). 30 kysymyksellä kartoitetaan lapsen sitoutumista mm. television katseluun, pallopelien pelaamiseen, tanssimiseen (Chien ym. 2014; Meyer & Rosenblum 2016).</p>	<p>Toiveet.</p>	<p>1.) Children With Celiac Disease: Health-Related Quality of Life and Leisure Participation. (Meyer, S. & Rosenblum, S. 2016.) 2.) Comparative Content Review of Children's Participation Measures Using the International Classification of Functioning, Disability and Health-Children and Youth. (Chien, C-W., Rodger, S., Copley, J. & Skorka, K. 2014) 3.) Lasten osallistumista ja toimijuutta vahvistavat kuntoutuksen hyvät käytännöt kirjallisuudessa. Kuvailuva kirjallisuuskatsaus. (Vänskä, N., Pollari, K. & Sipari, S. 2016)</p>

Congenital Heart Adolescent and Teenage Questionnaire (CHAT)	Tutkittu artikkelissa 10–18-vuotiailla sydänsairailta lapsilla, joille on tehty Fontanin leikkaus (McC Crindle 2014).	Sydänsairaille lapsille suunnattu itsearviointimenetelmä, jolla selvitetään lapsen näkemystä omasta tunne-elämästään, sekä fyysisestä ja sosiaalisesta hyvinvoinnistaan, kuten rajoitteista toiminnassa tai pulmista kaverisuhteissa. (McC Crindle 2014).	Pulmat, joista vain osa toiminnallisia.	1.) Functional health status in children and adolescents after Fontan: comparison of generic and disease-specific assessments. (McC Crindle, B., Zak, V., Pemberton, V., Lambert, L., Vetter, V., Lai W., Uzark, K., Margosian, R., Atz, A., Cook, A. & Newburger, J. 2014)
Goal Attainment Scaling (GAS)	Ei ikärajoitusta, mutta lapselle on mahdollistettava itsensä ilmaiseminen omalla tasollaan (Saarinen, Röntynen, Lyytinen 2015, 89).	Lapsen haastattelun pohjalta tunnistetaan muutostarve, joka nimetään. Nimetylle tavoitteelle asetetaan indikaattori, jonka jälkeen siitä laaditaan 5-portainen asteikko. Nollataso kuvaa tavoitetasoa. +1 on tavoitetasoa hieman parempi suoriutuminen, +2 taso, joka voidaan saavuttaa ideaalitulanteessa. -1 on odotettua hieman vähäisempi suoriutumisen edistyminen, -2 tilanne ennallaan tai heikentynyt. (Sukula & Vainiemi 2015, 14-15.)	Menetelmällä lapsen tarpeista, toiveista, rooli-odotuksista ja/tai pulmista muodostetaan toiminnallinen tavoite.	1.) Tavoitteenasettelu perhekuntoutuksessa. (Saarinen, M., Röntynen, P. & Lyytinen P. 2015) Julkaisussa GAS - Menetelmästä sovellukseen. Toim. S. Sukula, K. Vainiemi ja T. Laukkala. 2.) Tavoitteiden laatiminen. (Sukula, S. & Vainiemi, K. 2015) Julkaisussa GAS - Menetelmästä sovellukseen. Toim. S. Sukula, K. Vainiemi ja T. Laukkala.
Handwriting Proficiency Screening Questionnaire for Children (HPSQ-C)	7–14-vuotiailla tutkittu (Rosenblum & Gafni-Lachter 2015).	Lapsi arvioi 5-portaisella asteikolla kirjoittamisensa selkeyttä, suoriutumisaikaa, sekä näkemystään kirjoittamiseen liittyvistä fyysisistä ja emotionaa-	Vahvuudet ja pulmat, joista ainakin osa toiminnallisia.	1.) Handwriting Proficiency Screening Questionnaire for Children (HPSQ--C): Development, Reliability, and Validity. (Rosenblum, S. & Gafni-Lachter, L. 2015)

		lista seikoista. Menetelmä koostuu 10 kysymyksestä. (Rosenblum & Gafni-Lachter 2015.)		
Here's How I Write (HHIW)	Tutkittu artikkelissa 8–10-vuotiailla tavanomaisesti kehittyvillä lapsilla (Mendonça Alves ym. 2019). Tutkittu artikkelissa 7–11-vuotiailla (Cermak & Bissell 2014).	Lapsi arvioi 24 kuvakortin (+1 esimerkkikortti) avulla suoriutumistaan kirjoittamisessa. Kor-teissa on 2 kuvaa, joista toisen esittää hyvää suoriutumista ja toinen heikompaa suoriutumista. Lapsi valitsee näistä omaa suoriutumistaan esittävän kuvan ja arvioi tämän jälkeen, onko suoriutuminen kuvan mukaista usein vai aina. Suoriutumista käsittelevien kysymysten lisäksi 2 kysymystä koskee kirjoittamiseen liittyviä tunteita ja 3 kysymystä fyysisiä seikkoja, kuten kirjoitusasentoa. Vahvuuksien ja pulmien tunnistamisen jälkeen asetetaan tavoitteet. (Mendonça Alves ym. 2019; Cermak & Bissell 2014.)	Vahvuudet ja pulmat, joista osa toiminnallisia.	1.) Evaluation of the Reliability and Validity of the Brazilian Version of the Here's How I Write: A Child's Self-Assessment and Goal Setting Tool. (Mendonça Alves, J., Valladão Novais Van Petten, A., Cermak, S. & de Castro Magalhães, L. 2019) 2.) Content and construct validity of Here's How I Write (HHIW): A Child's Self-Assessment and Goal Setting Tool. (Cermak, S. & Bissell, J. 2014)
Make My Day (MMD)	Tutkittu artikkelissa 4–7-vuotiailla tavanomaisesti kehittyvillä lapsilla (Or & Ricon 2017).	Lapsi arvioi 34 kuvitetun kortin avulla eri toimintoihin osallistumisensa määrää, suoriutumisensa laatua, itsenäisyyttä ja tyytyväisyyttä. Arvioitavia osa-alueita ovat iänmukaiset ADL-, IADL ja leikkitoiminnot. Arviointi suo-	Vahvuudet ja pulmat.	1.) Psychometric Properties of the Make My Day Tool to Assess Perceived Performance of Children's Daily Activities. (Or, L. & Ricon, T. 2017)

		ritetaan 4-portaisella hymynaama-asteikolla. (Or & Ricon 2017.)		
Mayo-Portland Adaptability Index (MPAI)	Menetelmä on tarkoitettu kaikenikäisille aivotapahtuman kokeneille. Lapsen kyvystä riippuen valitaan itsearviointi tai vanhemman tekemä arviointi. (Field ym. 2016.)	Lapsi arvioi 32 kysymyksen kautta osallistumista ja avun tarvetta kotona, koulussa ja yhteisössä. 5-portaisella asteikolla kuvataan toiminnan suorittamisen vaikeutta, itsestä huolehtimisen, työn/koulun, kotielämän, liikkumisen ja vapaa-ajan toiminnoissa, sekä aloitekyvyssä, rahaasioissa ja sosiaalisissa kontakteissa. Kysymykset on jaoteltu kolmeen osa-alueeseen: osallistuminen, kyvyt ja sopeutuminen. (Field ym. 2016.)	Pulmat.	1.) Measuring Participation for Children and Youth With Power Mobility Needs: A Systematic Review of Potential Health Measurement Tools. (Field, D., Miller W., Ryan, S., Jarus, T. & Abundo A. 2016)
Obsessive Compulsive Inventory - Child Version OCI-CV	7–17 vuotiaille (Conelea ym. 2014).	Lapsi arvioi 21 kysymyksen avulla pakko-oireiden esiintyvyyttä edeltävän kuukauden ajalta. Oireiden tiheyttä arvioidaan 3-portaisella asteikolla. Kysymykset on jaettu osa-alueisiin; tarkistaminen, pakkoajatukset, pakonomainen keräily, peseminen, järjesteleminen, sekä neutraloivat pakkotoiminnot. (Conelea ym. 2014.)	Pulmat.	1.) Sensory Over-Responsivity in a Sample of Children Seeking Treatment for Anxiety. (Conelea, C., Carter, A. & Freeman, J. 2014)

Occupational Self-Assessment (OSA)	Lähteessä menetelmää tutkittu 11–19-vuotiailla (Cordier ym. 2016).	Lapsi arvioi 21 kysymyksen avulla sairauden tai vamman vaikutuksia toimintaansa. Pätevyyttä toiminnoissa, sekä niistä suoriutumisen tai niihin osallistumisen tärkeyttä arvioidaan 4-portaisilla asteikoilla. (Cordier ym. 2016.)	Vahvuudet ja pulmat, sekä niiden tärkeysjärjestys.	1.) Child-Report Measures of Occupational Performance: A Systematic Review. (Cordier, R., Chen, Y., Speyer, R. Totino, R., Doma, K., Leicht, A., Brown, N. & Cuomo, B. 2016.)
Pediatric Community Participation Questionnaire (PCPQ)	8–20-vuotiaille lapsille ja nuorille, joilla toimintarajoitteita (Field ym. 2016; Chien ym. 2014).	Lapsi arvioi 19 kysymyksen avulla osallistumistaan yhteisöissä (Field ym. 2016). 6-portaisella asteikolla kuvaillaan päivittäisten toimintojen ja leikki- tai vapaa- ajan toimintojen suorittamisen vaikeutta (Field ym. 2016; Chien ym. 2014).	Pulmat.	1.) Measuring Participation for Children and Youth With Power Mobility Needs: A Systematic Review of Potential Health Measurement Tools. (Field, D., Miller W., Ryan, S., Jarus, T. & Abundo A. 2016) 2.) Comparative Content Review of Children's Participation Measures Using the International Classification of Functioning, Disability and Health-Children and Youth. (Chien, C-W., Rodger, S., Copley, J. & Skorka, K. 2014)
Pediatric Interest Profile (PIP): - The Kid Play Profile - The Preteen Play Profile Adolescent Leisure Interested Profile	Omat versiot 6–9-vuotiaille, 9–12-vuotiaille, 12-21-vuotiaille. Soveltuu sekä tavanomaisesti kehittyville lapsille, että lapsille, joilla toimintarajoitteita. (Chien ym. 2014.)	PIP on menetelmäkokonaisuus, johon kuuluu omat versiot erikikäisille (Vänskä ym. 2016). The Preteen Play Profile on kuvitettu lomake, jossa 59 kysymystä. Lapsi arvioi harrastuksiin sekä leikki- ja vapaa-ajan toimintoihin osallistumista. Lapsi kuvailee 3-portaisen asteikon avulla pätevyyttään toiminnossa, pitääkö siitä, sekä kenen kanssa ja	The Kid Play Profile ei selvitä toiminnallisia tarpeita, toiveita, rooliodotuksia, vahvuuksia, pulmia tai niiden tärkeysjärjestystä. The Preteen Play Profile ja Adolescent Leisure Interested Profile selvittävät vahvuuksia ja pulmia.	1.) Comparative Content Review of Children's Participation Measures Using the International Classification of Functioning, Disability and Health-Children and Youth. (Chien, C-W., Rodger, S., Copley, J. & Skorka, K. 2014) 2.) Measuring Participation for Children and Youth With Power Mobility Needs: A Systematic Review of Potential Health Measurement

		<p>kuinka usein osallistuu siihen. (Chien ym. 2014; Vänskä ym. 2016.)</p> <p>Adolescent Leisure Interested Profile selvittää kyselylomakkeella 83+5 kysymyksellä osallistumistaan toimintoihin kotona, koulussa ja yhteisössä. Lapsi kuvaa 3-portaisen asteikon avulla toiminnasta nauttimista, pätevyyttä ja sitä, kenen kanssa toimii. Toiminnon kiinnostavuutta kuvataan 5-portaisesti. (Field ym. 2016; Vänskä ym. 2016.)</p>		<p>Tools. (Field, D., Miller W., Ryan, S., Jarus, T. & Abundo A. 2016)</p> <p>3.) Lasten osallistumista ja toimijuutta vahvistavat kuntoutuksen hyvät käytännöt kirjallisuudessa. Kuvailuva kirjallisuuskatsaus. (Vänskä, N., Pollari, K. & Sipari, S. 2016)</p>
Pediatric Quality of Life Inventory (PedsQL)	Menetelmää tutkittu artikkelissa 5–15-vuotiailla (Benedixen R. ym. 2015).	Lapsi arvioi elämänlaatuaan kuvaamalla fyysisen, sosiaalisen ja kouluun liittyvän toiminnallisen suoriutumisen vaikeuksia. Menetelmä sisältää myös emotionaalisen osa-alueen. (Benedixen R. ym. 2015.)	Pulmat, joista osa toiminnallisia.	1.) Participation and quality of life in children with Duchenne muscular dystrophy using the International Classification of Functioning, Disability, and Health. (Benedixen R., Senesac, C., Lott, D. & Vandenborne, K. 2015)
Perceived Efficacy and Goal Setting System (PEGS)	5–9-vuotiaille (Or & Ricon 2017). 5–12-vuotiaille tutkittu. Tarkoitettu lapsille, joilla on toimintarajoitteita (Cordier ym. 2016.) 5–11-vuotiaille tutkittu (Vroland-Nordstrand ym. 2018.) 5–10-vuotiaille tutkittu (Costa, U. 2014.) Alle 12-vuotiaille	Lapsi arvioi 24 kuvakorttiparin avulla pätevyyttään päivittäisissä toiminnoissa, mahdollistaen lapsen oman tavoitteenasettelun. Arviointiasteikko on neliportainen. (Cordier ym. 2016; Or & Ricon 2017.) Menetelmän osa-alueita ovat itsestä huolehtimisen, vapaa-ajan ja	Vahvuudet, sekä pulmat ja niiden tärkeysjärjestys.	1.) Child-Report Measures of Occupational Performance: A Systematic Review. (Cordier, R., Chen, Y., Speyer, R. Totino, R., Doma, K., Leicht, A., Brown, N. & Cuomo, B. 2016.) 2.) Parents' experiences of conducting a goal-directed intervention based on children's self-identified goals, a qualitative study. (Vroland-Nordstrand, K.,

	(Vroland-Nordstrand ym. 2016).	kouluun liittyvät toiminnot. Valmiiden toimintojen lisäksi lapsi tuo itse esille yhden vahvuudekseen, sekä yhden haasteelliseksi kokemansa toiminnon. Haasteelliset toiminnot priorisoidaan valiten kolme toimintoa, joista haluaisi suoriutua paremmin. Valituista toiminnoista muodostetaan tavoitteet. (Vroland-Nordstrand ym. 2018; Vroland-Nordstrand ym. 2016.) Saksankielinen itävaltalaisversio koostuu 27 kuvaparista ja yhdestä lapsen itse valitsemasta toiminnosta. (Costa, U. 2014.)		Eliasson, A., Krumlinde-Sundholm, L. & Johansson, U. 2018) 3.) Translation and cross-cultural adaptation of the Perceived Efficacy and Goal Setting System (PEGS): results from the first Austrian-German PEGS version exploring meaningful activities for children. (Costa, U. 2014.) 4.) Psychometric Properties of the Make My Day Tool to Assess Perceived Performance of Children's Daily Activities. (Or, L. & Ricon, T. 2017) 5.) Can children identify and achieve goals for intervention? A randomized trial comparing two goal-setting approaches. (Vroland-Nordstrand, K., Eliasson, A., Jacobsson, H., Johansson, U. & Krumlinde-Sundholm, L. 2016)
PhotoVoice	8–12-vuotiailla tutkittu lasten psykiatrisen hoidon yhteydessä toteutuvassa koulutyössä. (Greco ym. 2017.)	Lapsi osallistuu vertaisryhmään, jossa on tarkoitus valokuvata yhdessä sovittujen teemojen mukaisesti itselleen merkityksellisiä asioita. Kuvista kerrotaan ryhmässä ja niistä keskustellaan yhdessä. Esille nousseita lapselle tärkeitä asioita jäsentämällä voi tulla esille hänen toiminnallisia pulmiaan ja vahvuuksiaan. Näi-	Vahvuudet ja pulmat.	1.) Being visible: PhotoVoice as assessment for children in a school-based psychiatric setting. (Greco, V., Lambert, H. & Park, M. 2017)

		den pohjalta muodostetaan tavoitteita vahvuuksiin perustuen. (Greco ym. 2017.)		
Pictorial Interview of Children's Metacognition and Executive Functions' (PIC-ME's)	5–10-vuotiaille lapsille, joilla diagnosoitu ADHD (Bar-Ilan ym. 2018).	Lapsi arvioi toiminnanohjaukseen liittyviä pulmia 34 kysymyksen, sekä vahvuuksia 10 kysymyksen avulla. Pulmia koskevat kysymykset kohdentuvat ponnistelukestävyteen, tunnesäätelyyn, keskittymiseen, työmuistiin, aktiivisuuteen ja toimintaan. Kysymyksiä arvioidaan kyllä - ei -asteikolla, joista kyllä-vastauksia syvennetään lisäkysymyksiin, kuten missä ympäristössä (koti, koulu, yhteisö) pulma tulee esille, vaivaako pulma lasta ja haluaako hän asiaan muutosta. Tämän tiedon pohjalta voidaan asettaa tavoitteita. (Bar-Ilan ym. 2018.)	Vahvuudet, pulmat ja toiveet.	1.) Comparison of Children With and Without ADHD on a New Pictorial Self-Assessment of Executive Functions. (Bar-Ilan, R., Cohen N. & Maeir, A. 2018)
Play Skills Self-Report Questionnaire (PSSRQ)	5–10-vuotiaille, alun perin suunnattu tavanomaisesti kehittyville lapsille (Vänskä ym. 2016).	Lapsi arvioi kuvitettujen kysymysten avulla leikkitaitojaan. Arvioinnissa käytetään 4-portaista tähtiasteikkoa. (Vänskä ym. 2016.)	Vahvuudet ja pulmat.	1.) Lasten osallistumista ja toimijuutta vahvistavat kuntoutuksen hyvät käytännöt kirjallisuudessa. Kuvailuva kirjallisuuskatsaus. (Vänskä, N., Pollari, K. & Sipari., S. 2016)
Paediatric Activity Card Sort (PACS)	Soveltuu 5–14-vuotiaille tavanomaisesti kehittyville lapsille,	Lapsi arvioi 75 kuvakortin avulla haluaisiko tehdä arkisia toimintoja ja kuinka usein. Toiminnot	Toiveet.	1.) Comparative Content Review of Children's Participation Measures Using the International Classification

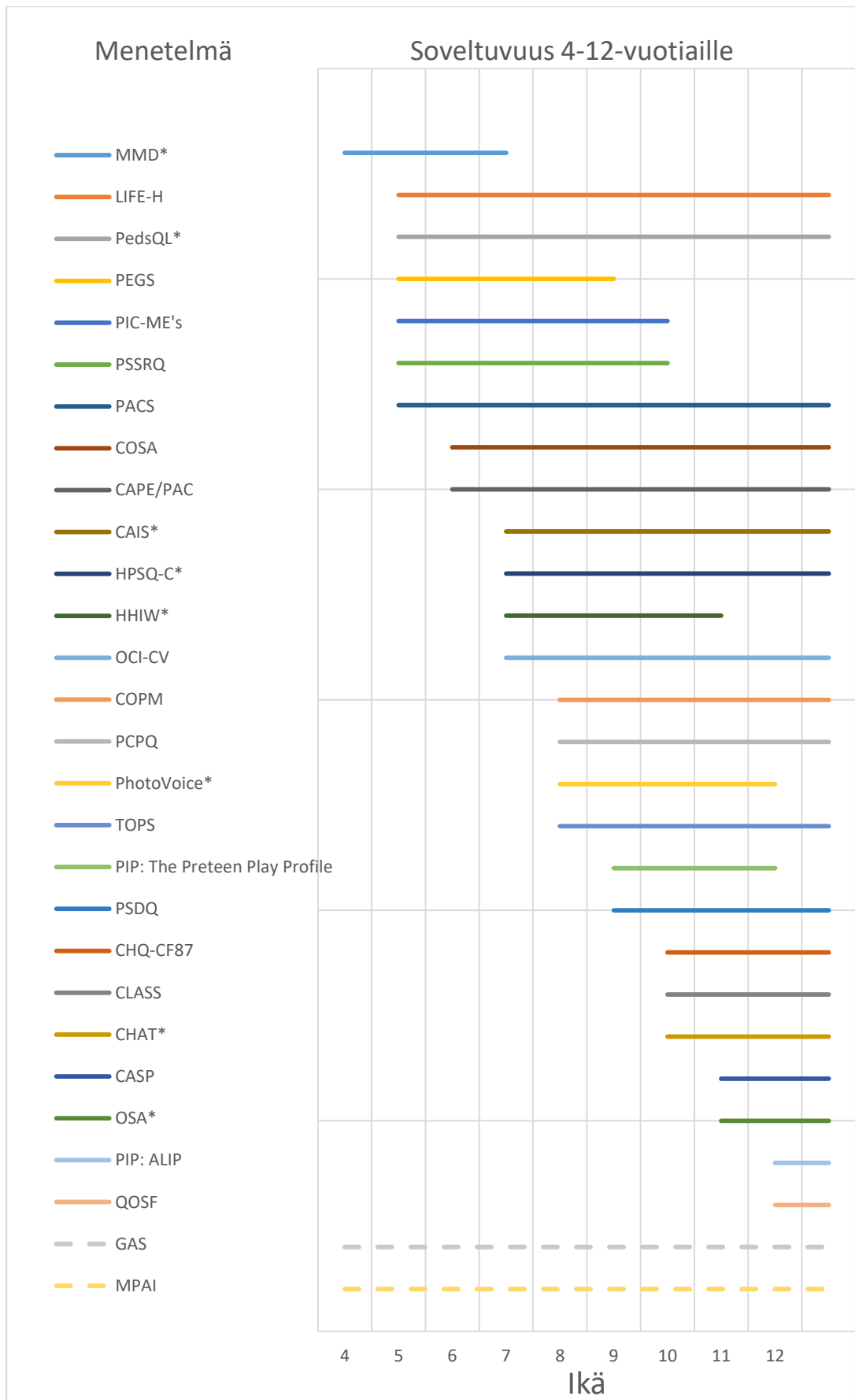
	sekä lapsille, joilla on toimintarajoitteita (Vänskä ym. 2016; Chien ym. 2014).	liittyvät itsestä huolehtimiseen, kouluun tai tuottavuuteen, harrastuksiin tai vapaa-aikaan, sekä liikuntaan. (Vänskä ym. 2016; Chien ym. 2014).		of Functioning, Disability and Health-Children and Youth. (Chien, C-W., Rodger, S., Copley, J. & Skorka, K. 2014) 2.) Lasten osallistumista ja toimijuutta vahvistavat kuntoutuksen hyvät käytännöt kirjallisuudessa. Kuvaileva kirjallisuuskatsaus. (Vänskä, N., Pollari, K. & Sipari., S. 2016)
Quality of Social Functioning Scale and Index (QOSF)	12–18-vuotiaille (Field ym. 2016).	Lapsi arvioi 11 kysymyksen avulla kuinka usein hän tekee toimintoa kuukauden aikana, sekä kuinka usein haluaisi sitä tehdä. Toiminnot liittyvät osallistumiseen kotona, koulussa sekä yhteisössä, ja niitä arvioidaan 6-portaisella asteikolla. (Field ym. 2016.)	Toiveet.	1.) Measuring Participation for Children and Youth With Power Mobility Needs: A Systematic Review of Potential Health Measurement Tools. (Field, D., Miller W., Ryan, S., Jarus, T. & Abundo A. 2016)
The Pediatric Sleep Disturbance Questionnaire (PSDQ)	9–20-vuotiaille lapsille, joilla Touretten oireyhtymä tai muita toimintarajoitteita (Bautista 2018).	Lapsi arvioi 35 kysymyksen avulla nukahtamista, unen laatua ja ei-tahdonalaisia lihassupistuksia (Bautista 2018).	Pulmia, joista osa toiminnallisia.	1.) Psychometric properties of parent and child reported sleep assessment tools in children with cerebral palsy: a systematic review. (Bautista, M., Whittingham, K., Edwards, P. & Boyd, R. 2018)
Time Organization and Participation (TOPS)	Yli 8–vuotiaille (Vänskä ym. 2016).	Lapsi arvioi suoriutuuko hän toimintoihin osallistumisesta ja tehtävistä tarkoituksenmukaisessa ajassa (Vänskä ym. 2016).	Vahvuudet ja pulmat.	1.) Lasten osallistumista ja toimijuutta vahvistavat kuntoutuksen hyvät käytännöt kirjallisuudessa. Kuvaileva kirjallisuuskatsaus. (Vänskä, N., Pollari, K. & Sipari., S. 2016)

8.1 Arviointi- ja/tai tavoitteenasetteluvaiheeseen soveltuvat lapsen osallisuutta tukevat menetelmät

27 top-down -lähestymistavan mukaista lapsilähtöistä menetelmää jaoteltiin toimintaterapiaprosessin arviointi- ja tavoitteenasetteluvaiheessa käytettäviin. Yhteistä näille menetelmille on, että niiden avulla lapsen oma näkemys tulee esille. Menetelmien toteutustavat mahdollistavat lapsen osallisuuden lisäämisen toimintaterapiaprosessinsa arviointi- ja tavoitteenasetteluvaiheeseen. Osallisuutta tukevinä keinoina on käytetty kuvakortteja, hymynaama- ja tähtiasteikkoja, kuvitettuja lomakkeita, itselle tärkeiden teemojen valokuvaamista, haastatteluja ja perinteisiä paperilomakkeita. Kaikkien menetelmien kuvauksista ei käy ilmi tarkka toteutustapa, sillä osassa sitä on kuvattu vain sanalla lapsen itsearviointi (child-report).

Sisään otetuista menetelmistä 26 soveltuvat käytettäväksi OTIPM- mallin mukaisessa arviointivaiheessa. Näistä myös tavoitteenasetteluvaiheessa käytettäväksi soveltuvat seitsemän menetelmää: Canadian Occupational Performance Measure (COPM), Child Occupational Self-Assessment (COSA), Here's How I Write (HHIW), Perceived Efficacy and Goal Setting System (PEGS), Pictorial Interview of Children's Metacognition and Executive Functions' (PIC-ME's), Occupational Self-Assessment (OSA) ja PhotoVoice. Vain Goal Attainment Scaling (GAS)- menetelmä kohdistuu yksinomaan tavoitteenasetteluun.

Tässä opinnäytetyössä menetelmien kohderyhmäksi asetettiin 4–12-vuotiaat lapset. Lapsen ikä vaikutti hänelle soveltuvien menetelmien määrään siten, että iän noustessa yhä useampi menetelmä oli käyttökelpoinen. Sisään otetuista menetelmistä ainoastaan MMD oli sellainen, jota oli tutkittu 4-vuotiailla. 5-vuotiaille soveltuvia menetelmiä oli jo useita: LIFE-H, MMD, PedsQL, PEGS, PIC-ME's, PSSRQ ja PACS. 12-vuotiaille menetelmistä soveltui suurin osa. Kaikkien menetelmien kuvauksissa ei mainittu suosituskäyttöä, jolloin tähän opinnäytetyöhön on poimittu artikkelissa mainittu tutkimusjoukon ikä. Nämä menetelmät on merkitty tähden kuviossa 2. GAS ja MPAI-menetelmien käyttöä ei ole sidottu ikään, vaan sitä harkitaan lapsen kykyjen mukaan.

Kuvio 2. Menetelmien soveltuvuus 4–12-vuotiaille

8.2 Arviointivaiheen menetelmillä esiin nousevat toiminnalliset näkemykset

Sisään otetut menetelmät jaoteltiin sen mukaan, mitä OTIPM-mallin arviointivaiheessa selvitettäviä toiminnallisia näkemyksiä niiden avulla saadaan selville. Näitä ovat toiminnalliset tarpeet, toiveet, rooli-odotukset, pulmat ja niiden tärkeysjärjestys sekä vahvuudet.

Taulukko 4. Arviointivaiheen menetelmien esille tuomat toiminnalliset näkemykset

Menetelmä	Tarpeet	Toiveet	Rooli-odotukset	Pulmat	Pulmien tärkeysjärjestys	Vahvuudet
LIFE-H			X	X		
COPM				X	X	
CASP				X		X
CAIS				X		
CHQ-CF87			X	X		X
COSA				X	X	X
CAPE ja PAC	(X)	X	(X)			
CLASS	(X)	X	(X)			
CHAT				X		
HPSQ-C				X		X
HHIW				X		X
MMD				X		X
MPAI				X		

OCI-CV				X		
OSA				X	X	X
PCPQ				X		
PIP: - The Preteen Play Profile - ALIP				X		X
PedsQL				X		
PEGS				X	X	X
PhotoVoice				X		X
PIC-ME's	(X)	X	(X)	X		X
PSSRQ				X		X
PACS	(X)	X	(X)			
QOSF	(X)	X	(X)			
PSDQ				X		
TOPS				X		X

8.3 Tavoitteenasetteluvaiheeseen soveltuvien menetelmien käyttö

HHIW:a ja PhotoVoicea käsittelevät artikkelit toivat esille, että niillä esiin nousseita pulmia voidaan hyödyntää tavoitteen asettelussa. Muista tavoitteenasetteluvaiheeseen soveltuvista menetelmistä COPM, COSA, PEGS, OSA ja PIC-ME's ovat sellaisia, joiden avulla esiin nousseet pulmat asetetaan tärkeysjärjestykseen. Tämän pohjalta niistä saadaan muodostettua tavoite tai tavoitteita. GAS-menetelmä puolestaan on keino täsmentää ja jäsentää tavoitteet konkreettisesti mitattavaan muotoon.

8.4 Menetelmillä arvioitavat toiminnot tai osa-alueet

Artikkeleissa esitetyistä menetelmien kuvauksista on löydettävissä menetelmien kohdentumista toimintoihin tai eri elämänalueille, keskittyen joko laajempiin tai tarkempiin kokonaisuuksiin. Tarkempaan toimintoon tai elämän osa-alueeseen kohdistuvia menetelmiä ovat nukkumista arvioiva PSDQ, pakko-oireiden esiintyvyyttä selvittävä OCI-CV, ahdistuneisuuden vaikutuksia arvioiva CAIS, ajanhallintaan liittyvä TOPS, leikitaitoihin keskittyvä PSSRQ, toiminnanohjausta arvioiva PIC-ME's sekä käsinkirjoittamista mittaavat menetelmät HHIW ja HPSQ-C. Vapaa-ajan toimintoihin keskittyviä menetelmiä ovat CLASS ja CAPE/PAC. Myös The Preteen Play Profile arvioi vapaa-ajan toimintoja, mutta sen lisäksi myös leikkiä. Terveystilaan liittyvää toimintakykyä laajemmin arvioivia menetelmiä ovat CHQ-CF87, CHAT ja MPAI. Näistä CHAT on tarkoitettu sydänsairaille ja MPAI puolestaan on suunnattu aivotapahtuman kokeneille lapsille. COPM, PEGS, PCPQ ja PACS keskittyvät arvioimaan päivittäisiä toimintoja, tuottavuutta ja vapaa-aikaa. Edellisten tavoin MMD ja LIFE-H arvioivat päivittäisiä toimintoja, mutta niiden lisäksi MMD arvioi myös leikkiä ja LIFE-H puolestaan sosiaalisia rooleja. PhotoVoice- ja GAS-menetelmät kohdistuvat käyttäjänsä itse määrittelemiin elämänalueisiin. CASP-, QOSF-, COSA-, PedsQL-, OSA- ja ALIP-menetelmien kuvauksista ei käy tarkemmin ilmi mihin arviointi kohdistuu.

9 Pohdinta ja johtopäätökset

Nykyisin Suomessakin jalansijaa saanut top-down -lähestymistapa toimintaterapiassa ohjaa ottamaan asiakkaan mukaan toimintaterapiaprosessinsa suunnitteluun ja toteutukseen. Lasten osallistaminen tähän prosessiin vaatii lapsille soveltuvien menetelmien käyttöä. Tässä opinnäytetyössä toteutetun kirjallisuuskatsauksen avulla löytyi paljon erilaisia lapsen osallisuutta tukevia menetelmiä. Tulevina toimintaterapeuteina kohdensimme huomiomme menetelmien toiminnallisuuteen ja keräsimme työhön sellaiset menetelmät, joiden kuvauksista kävi ilmi, että ne selvittävät lapsen toiminnallisia näkemyksiä. Mukana on myös menetelmiä, jotka selvittävät näitä osittain. Tällöin niissä voi olla myös esimerkiksi tunteiden kokemiseen kohdistuvia kysymyksiä.

Koska löydetyt menetelmät kohdistuvat monipuolisesti eri toimintoihin tai elämän osa-alueille ja -tilanteisiin, mahdollistuu asiakaslähtöinen, yksilöllisiin tarpeisiin soveltuva menetelmän valinta. On kuitenkin mahdollista, että menetelmien käyttöön liittyy rajoitteita, sillä tässä opinnäytetyössä ei tutkittu menetelmien saatavuutta tai vaaditaanko niihin käyttökoulutusta. Myöskään suomenkielisten versioiden saatavuutta ei selvitetty.

Toiminnallisten näkemysten osalta osoittautui hankalaksi arvioida menetelmien kuvausten perusteella, milloin esille tulee puhtaasti lapsesta itsestään lähtevä toive ja milloin taas ympäristötekijöiden vaikutuksesta syntynyt tarve tai rooli odotus. Esimerkiksi CAPE/PAC-menetelmässä lapsi arvioi kolmiportaisesti mitä toimintoja hän haluaisi ja mitä ei haluaisi tehdä. Tällöin voi olla hankala arvioida, mitä toiveen taustalla on. Tulimme siihen tulokseen, että rajanveto toiveen ja tarpeen tai rooli odotuksen välillä on häilyvä ja sen voi vain henkilö itse määrittää. Tämän vuoksi taulukossa 4 on toiveiden oheen merkitty suluissa oleva rasti myös tarpeiden ja rooli odotusten kohdalle. Suluissa olevat rastit kuvaavat niiden mahdollista vaikutusta toiveisiin. Kuitenkin LIFE-H ja CHQ-CF87-menetelmien nähtiin yksiselitteisesti tuovan esille rooli odotuksia, sillä niissä oli sosiaalisiin rooleihin kohdistuvia kysymyksiä.

Suurin osa menetelmistä selvittää lapsen toiminnallisia pulmia, mutta ilahduttavan monien avulla tulee samalla esille myös lapsen toiminnallisia vahvuuksia. Näiden lisäksi OTIPM-mallin arviointivaiheessa ohjataan myös asettamaan pulmat tärkeysjärjestykseen (Fisher 2009, 83). Menetelmistä OSA, COSA ja PEGS selvittävät näitä kaikkia, jonka ansioista nämä soveltuvat erityisen hyvin top-down -lähestymistavan mukaiseen toimintaterapiaprosessiin, sekä arviointi- että tavoitteenasetteluvaiheessa. Esimerkiksi näiden menetelmien käyttöönotolla toimintaterapeutti voi vahvistaa asiakaslähtöistä työskentelytapaansa. OSA-menetelmän käytössä on kuitenkin huomioitava, että sitä käsittelevässä artikkelissa sen käyttöä oli tutkittu 11–19-vuotiailla, mutta varsinaista suositusta ei mainita. Eri verkkosivustoilla suositustiäksi mainitaan kuitenkin yli 18 vuotta (OSA - Toimintamahdollisuuksien itsearviointi n.d.; Occupational Self-Assessment 2018).

Menetelmien kohdeikäryhmät painottuivat selkeästi asettamamme ikähaarukan (4–12 v.) yläpäähän. Tämä kertonee siitä, että lapsen oletetaan pystyvän sitä paremmin tuomaan näkemystään esille, mitä vanhempi hän on. Tästä huolimatta näemme tärkeänä, että lapsilähtöisten menetelmien kehittämistyö jatkuu, jotta myös nuorimilla ikäryhmillä olisi käytettävissä heille soveltuvia keinoja tuoda näkemyksensä esille. Vroland-Nordstrand, Eliasson, Krumlinde-Sundholm ja Johansson (2017) tuovat tutkimuksessaan esille, että myös vanhempien mielestä lasten osallistuminen tavoitteenasetteluun vaikutti myönteisesti lasten itsetuntoon, lisäsi motivaatiota harjoitteluun sekä auttoi heitä saavuttamaan parempia tuloksia. Myös nämä kokemukset puoltavat osaltaan lasten osallistamisen tärkeyttä.

9.1 Eettisyys ja luotettavuus

Opinnäytetyöprosessissa on oleellista kiinnittää huomiota tutkimuksen eri vaiheiden etenemisen tarkkaan kuvaamiseen. Myös valintojen ja päätelmien teoreettinen perustelu on tärkeää. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2015, 232–233.) Tässä opinnäytetyössä on pyritty kuvaamaan johdonmukaisesti työn etenemistä. Katsauksen läpinäkyvyyttä rajoittaa kuitenkin se, että pois suljettuja menetelmiä ei ole tarkemmin esitelty, eikä myöskään syitä niiden pois sulkemiselle ole tuotu esille. Menetelmien yhdenmukaista luokittelua vaikeutti se, että joitain menetelmiä oli kuvattu artikkeleissa tarkemmin, kuin toisia.

Asiakaslähtöistä, top-down -lähestymistavan mukaista toimintaterapiaprosessia kuvaava malli OTIPM on ohjannut opinnäytetyöprosessia sen kaikissa vaiheissa. Tähän teoriaan pohjautuu niin opinnäytetyön tarkoitus, tavoite, tutkimuskysymykset sekä analysointivaiheen luokittelu. Lisäksi se näkyy myös sisäänotto- ja poissulkukriteereissä.

Opinnäytetyötä tehdessä on suhtauduttava kunnioittavasti alkuperäislähteiden tuottamaan tietoon ja varottava plagiointia. On myös säilytettävä kriittinen ote tutkimuksia lukiessa sekä tulosten tulkinnessa. (Hirsjärvi ym. 2015, 24, 26.) Tässä opinnäytetyössä on noudatettu Jyväskylän ammattikorkeakoulun raportointiohjeita, joiden mu-

kaisesti viitattaessa kunnioitetaan artikkeleiden kirjoittajia ja heidän työtään. Kriittisyttä aineiston läpikäynnissä ja analysoinnissa on lisännyt kahden tekijän perehtyminen samaan aineistoon ja siitä käyty keskustelut yhteisten ratkaisujen pohjaksi.

Tähän opinnäytetyöhön haluttiin sisällyttää ajantasaista tietoa lapsen osallisuutta lisäävistä menetelmistä, joten artikkeleiden haku rajattiin alkamaan vuodesta 2014. Tuloksiin vaikutti kuitenkin se, että löydetyistä artikkeleista monet eivät olleet vapaasti saavutettavissa, jolloin kirjallisuuskatsauksen ulkopuolelle on voinut jäädä potentiaalisia menetelmiä.

9.2 Jatkotutkimusehdotukset

Tässä opinnäytetyössä ei arvioitu sisään otettujen menetelmien tutkimusnäyttöä. Jotta menetelmiä voitaisiin helposti ja varauksetta käyttää, olisi hyödyllistä, jos niiden näyttöön perustuvuudesta tehtäisiin yhteenveto. Lisäksi menetelmien saatavuudesta ja suomenkielisistä versioista olisi hyvä tehdä selvitys. Menetelmistä voisi niin ikään kerätä käyttökokemuksia toimintaterapeuteilta, jotta varmistuttaisiin niiden soveltuvuudesta käytännön toimintaterapiatyöhön.

Lähteet

A 21.8.1991/60. Asetus lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta. Viitattu 4.2.2019. https://www.finlex.fi/fi/sopimukset/sopsteksti/1991/19910060/19910060_2.

Bar-Ilan, R., Cohen N. & Maeir, A. 2018. Comparison of Children With and Without ADHD on a New Pictorial Self-Assessment of Executive Functions. *American Journal of Occupational Therapy*, 72, 3. Viitattu 17.10.2019. <https://ajot-aota-org.ezproxy.jamk.fi:2443/article.aspx?articleid=2677177>

Bautista, M., Whittingham, K., Edwards, P. & Boyd, R. 2018. Psychometric properties of parent and child reported sleep assessment tools in children with cerebral palsy: a systematic review. *Developmental Medicine & Child Neurology*, 60, 2, 162–172. Viitattu 18.10.2019. <https://onlinelibrary-wiley-com.ezproxy.jamk.fi:2443/doi/full/10.1111/dmcn.13609>

Bendixen R., Senesac, C., Lott, D. & Vandenborne, K. 2015. Participation and quality of life in children with Duchenne muscular dystrophy using the International Classification of Functioning, Disability, and Health. *Health and Quality of Life Outcomes*, 10, 1, 1–9. Viitattu 17.10.2019. <http://web.b.ebsco-host.com.ezproxy.jamk.fi:2048/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=6&sid=713aea5c-a95b-4bdc-bd7f-66d5a854ae67%40sessionmgr102>

Cermak, S. & Bissell, J. 2014. Content and construct validity of Here's How I Write (HHIW): A Child's Self-Assessment and Goal Setting Tool. *American Journal of Occupational Therapy*, 68, 3, 296–306. Viitattu 17.10.2019. <https://ajot-aota-org.ezproxy.jamk.fi:2443/article.aspx?articleid=1867349>

Chien, C-W., Rodger, S., Copley, J. & Skorka, K. 2014. Comparative Content Review of Children's Participation Measures Using the International Classification of Functioning, Disability and Health-Children and Youth. *Archives of Physical Medicine and Rehabilitation*, 95, 1, 141–152. Viitattu 17.10.2019. <https://www-sciencedirect-com.ezproxy.jamk.fi:2443/science/article/pii/S0003999313005236?via%3Dihub>.

Conelea, C., Carter, A. & Freeman, J. 2014. Sensory over-responsivity in a sample of children seeking treatment for anxiety. *Journal of Developmental and Behavioural Pediatrics*, 35, 8, 510–521. Viitattu 18.10.2019. <https://www-ncbi-nlm-nih-gov.ezproxy.jamk.fi:2443/pmc/articles/PMC4180766/>

Cordier, R., Chen, Y., Speyer, R., Totino, R., Doma, K., Leicht, A., Brown, N. & Cuomo B. 2016. Child-Report Measures of Occupational Performance: A Systematic Review. *PlosOne*, 11, 1. Viitattu 17.10.2019. <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0147751>

CRC/C/GC/12. 2009. YLEISKOMMENTTI NRO 12 (2009) Lapsen oikeus tulla kuulluksi. Suomenkielinen käännös. Jyväskylä: Lapsiasiavaltuutettu. Viitattu 4.2.2019. http://lapsiasia.fi/wp-content/uploads/2015/03/CRC_C_GC_12_julkaisu.pdf

Costa, U. 2014. Translation and cross-cultural adaptation of the Perceived Efficacy and Goal Setting System (PEGS): results from the first Austrian-German PEGS version exploring meaningful activities for children. *OTJR: Occupation, Participation and Health*, 34, 3, 119–130. Viitattu 18.10.2019. <https://journals-sagepub-com.ezproxy.jamk.fi:2443/doi/abs/10.3928/15394492-20140325-02>

Field, D., Miller W., Ryan, S., Jarus, T. & Abundo, A. 2016. Measuring Participation for Children and Youth With Power Mobility Needs: A Systematic Review of Potential Health Measurement Tools. *Archives of Physical Medicine and Rehabilitation*, 97, 3, 462–477. Viitattu 17.10.2019. <https://www-sciencedirect-com.ezproxy.jamk.fi:2443/science/article/pii/S0003999315011612?via%3Dihub>

Fisher, A. G. 2009. Occupational Therapy Intervention Process Model. A Model for Planning and Implementing Top-down, Client-centered, and Occupation-based Interventions. Colorado: Three Star Press.

Greco, V., Lambert, H. & Park, M. 2019. Being visible: PhotoVoice as assessment for children in a school-based psychiatric setting. *Scandinavian Journal of Occupational Therapy*, 24, 3, 222–232. Viitattu: 17.10.2019. <http://web.b.ebsco-host.com.ezproxy.jamk.fi:2048/ehost/detail/detail?vid=8&sid=799792f8-7bb5-4ecd-a3d4-c0caff7ed933%40ses-si-onmgr102&bdata=JnNpdGU9ZWWhvc3QtbGl2ZQ%3d%3d#AN=27665933&db=cmedm>

Hautala, T., Hämäläinen, T., Mäkelä, L. & Rusi-Pyykönen, M. 2016. Toiminnan voimaa. Toimintaterapia käytännössä. 3.-4. p. Helsinki: Edit.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2015. Tutki ja kirjoita. 20.p. Porvoo: Bookwell.

Imms, C., Adair, B., Keen, D., Ullenhag, A., Rosenbaum, P. & Granlund, M. 2016. "Participation": a systematic review of language, definitions, and constructs used in intervention research with children with disabilities. *Developmental Medicine & Child Neurology* 58, 1, 29-38. Viitattu 13.3.2019. <https://onlinelibrary-wiley-com.ezproxy.jamk.fi:2443/doi/full/10.1111/dmcn.12932>

Isola, A-M., Kaartinen, H., Leemann, L., Lääperi, R., Schneider, T., Valtari, S. & Keto-Tokoi, A. 2017. Mitä osallisuus on? THL:n Työpaperi 33/2017. Viitattu 11.2.2019. http://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/135356/URN_ISBN_978-952-302-917-0.pdf?sequence=1&isAllowed=y Osallisuuden viitekehystä rakentamassa.

Langley, A., Falk, A., Peris, T., Wiley, J., Kendall, P., Ginsburg, G., Birmaher, B., March, J., Albano, A. & Piacentini, J. 2014. The Child Anxiety Impact Scale: Examining Parent- and Child-Reported Impairment in Child Anxiety Disorders. *Journal of Clinical Child*

and Adolescent Psychology, 43, 4, 579–591. Viitattu 18.10.2019. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov.ezproxy.jamk.fi:2443/pmc/articles/PMC4137893/>

Lasten kohtaaminen palveluissa. 2017. MLL:n verkkosivusto 8.6.2017. Viitattu 14.2.2019. <https://www.mll.fi/ammattilaisille/muille-ammattilaisille/lasten-kohtaaminen-palveluissa/>

McCrinkle, B., Zak, V., Pemberton, V., Lambert, L., Vetter, V., Lai W., Uzark, K., Margossian, R., Atz, A., Cook, A. & New-burger, J. 2014. Functional health status in children and adolescents after Fontan: comparison of generic and disease-specific assessments. *Cardiology in the Young*, 24, 3, 469–477. Viitattu 17.10.2019. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov.ezproxy.jamk.fi:2443/pmc/articles/PMC4068336/>

Mendonça Alves, J., Valladão Novais Van Petten, A., Cermak, S. & de Castro Magalhães, L. 2019. Evaluation of the Reliability and Validity of the Brazilian Version of the Here's How I Write: A Child's Self-Assessment and Goal Setting Tool. *American Journal of Occupational Therapy*, 73, 2. Viitattu 17.10.2019. <https://ajot-aota-org.ezproxy.jamk.fi:2443/article.aspx?articleid=2728506>

Meyer, S. & Rosenblum, S. 2016. Children With Celiac Disease: Health-Related Quality of Life and Leisure Participation. *American Journal of Occupational Therapy*, 70, 6. Viitattu 17.10.2019. <https://ajot-aota-org.ezproxy.jamk.fi:2443/article.aspx?articleid=2554087>

Occupational Self-Assessment. 2018. Shirley Ryan Abilitylab -verkkosivusto 9.4.2018. Viitattu 16.10.2019. <https://www.sralab.org/rehabilitation-measures/occupational-self-assessment>

Ohl, A., Crook, E., MacSaveny, D. & McLaughlin, A. 2015. Test-Retest Reliability of the Child Occupational Self-Assessment (COSA). *American Journal of Occupational Therapy*, 69, 2. Viitattu 18.10.2019. https://ajot-aota-org.ezproxy.jamk.fi:2443/article.aspx?articleid=2110760&resultClick=3&_ga=2.138573875.1673851524.1571638957-1137988187.1544680577

Or, L. & Ricon, T. 2017. Psychometric Properties of the Make My Day Tool to Assess Perceived Performance of Children's Daily Activities. *Open Journal of Occupational Therapy*, 5, 4, 1–16. Viitattu 18.10.2019. <https://scholarworks.wmich.edu/ojot/vol5/iss4/2/>

Oranen, M. 2018. Lapsen osallisuus. THL:n verkkosivusto 15.10.2018. Viitattu 12.2.2019. <https://thl.fi/fi/web/lastensuojelun-kasikirja/tyoprosessi/lasten-osallisuus#otsikko2>

OSA – Toimintamahdollisuuksien itsearviointi. N.d. Hogrefe Publishing Group -verkkosivusto. Viitattu 16.10.2019. https://www.hogrefe.fi/tuote?product_id=710

Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2014. 2016. Opetushallituksen verkkojulkaisu. 4.p. Helsinki: Next Print. Viitattu 14.2.2019. https://www.oph.fi/download/163777_perusopetuksen_opetussuunnitelman_perusteet_2014.pdf

Raivio, H., Karjalainen, J. 2013. Osallisuus ei ole keino tai väline, palvelut ovat! Osallisuuden rakentuminen 2010-luvun tavoite- ja toimintaohjelmissa. Teoksessa Osallisuus - oikeutta vai pakkoa? Toim. T. Era. Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisuja 156. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu, 12–34. Viitattu 4.2.2019. https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/64153/JAMKJULKAI-SUJA1562013_web.pdf

Rosenblum, S. & Gafni-Lachter, L. 2015. Handwriting Proficiency Screening Questionnaire for Children (HPSQ--C): Development, Reliability, and Validity. *American Journal of Occupational Therapy*, 69, 3. Viitattu 17.10.2019. <https://ajot-aota-org.ezproxy.jamk.fi:2443/article.aspx?articleid=2247270>

Saarinen, M., Röntynen, P. & Lyytinen P. 2015. Tavoitteenasettelu perhekuntoutuksessa. Julkaisussa GAS - Menetelmästä sovellukseen. Toim. S. Sukula, K. Vainiemi ja T. Laukkala. Helsinki: Kelan tutkimusosasto, 81–82. Viitattu 17.10.2019. <https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/158520/GAS.pdf?sequence=5>

Sipari, S., Vänskä, N. & Pollari, K. 2017. Lapselle merkityksellinen toiminta kuntoutumisessa – Lapsen Metkut. *Metropolia ammattikorkeakoulu, LOOK-hanke*. Viitattu 15.2.2019. metropolia.e-julkaisu.com/lapsen-metkut.

Stolt, M., Axelin, A. & Suhonen, R. 2016. Kirjallisuuskatsaus hoitotieteessä. 2. korj. p. Turku: Juvenes Print.

Sukula, S. & Vainiemi, K. 2015. Tavoitteiden laatiminen. Julkaisussa GAS - Menetelmästä sovellukseen. Toim. S. Sukula, K. Vainiemi ja T. Laukkala. Helsinki: Kelan tutkimusosasto, 13–15. Viitattu 17.10.2019. <https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/158520/GAS.pdf?sequence=5>

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2009. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. 6. uud. laitos. Helsinki: Tammi.

Varhaiskasvatuslaki 540/2018. Annettu 13.7.2018. Viitattu 14.2.2019. <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2018/20180540>

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016. 2016. Opetushallituksen verkkojulkaisu. Tampere: Juvenes Print. Viitattu 15.2.2019. https://www.oph.fi/download/179349_varhaiskasvatussuunnitelman_perusteet_2016.pdf

Virtanen, P., Suoheimo, M., Lamminmäki, S., Ahonen, P. & Suokas, M. 2011. Matkaopas asiakaslähtöisten sosiaali- ja terveystalvelujen kehittämiseen. Tekesin verkkojulkaisu. Helsinki: DTPage. Viitattu 18.2.2019. <https://www.businessfinland.fi/globalassets/julkaisut/matkaopas.pdf>.

Vroland-Nordstrand, K., Eliasson, A.-C., Jacobsson, H., Johansson, U. & Krumlinde-Sundholm, L. 2015. Can children identify and achieve goals for intervention? A randomized trial comparing two goal-setting. *Developmental Medicine & Child Neurology*, 58, 6, 589-596. Viitattu 8.3.2019. <https://onlinelibrary-wiley-com.ezproxy.jamk.fi:2443/doi/full/10.1111/dmnc.12925>approaches.

Vroland-Nordstrand, K., Eliasson, A.-C., Krumlinde-Sundholm, L. & Johansson, U. 2017. Parents' experiences of conducting a goal-directed intervention based on children's self-identified goals, a qualitative study. *Scandinavian Journal of Occupational Therapy*, 25, 4, 243-251. Viitattu 15.10.2019. <https://www-tandfonline-com.ezproxy.jamk.fi:2443/doi/full/10.1080/11038128.2017.1335778>

Vänskä, N., Pollari, K. & Sipari, S. 2016. Lasten osallistumista ja toimijuutta vahvistavat kuntoutuksen hyvät käytännöt kirjallisuudessa. *Kuvaileva kirjallisuuskatsaus*. Helsinki: Kela. Viitattu 17.10.2019. <https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/161355/Tyopapereita94.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Liitteet

Liite 1 Sisäännotettujen artikkeleiden esittely

Artikkeli	Tekijät	Julkaisuvuosi ja -paikka	Tarkoitus, tavoite?
Being visible: PhotoVoice as assessment for children in a school-based psychiatric setting.	Greco, V., Lambert, H. & Park, M.	2017, Scandinavian Journal of Occupational Therapy.	Tutkittiin, voitaisiinko PhotoVoice-menetelmää käyttää itsearviointimenetelmänä mielenterveyshäiriöistä kärsivillä lapsilla.
Can children identify and achieve goals for intervention? A randomized trial comparing two goal-setting approaches.	Vroland-Nordstrand, K., Eliasson, A., Jacobsson, H., Johansson, U. & Krumlinde-Sundholm, L.	2016, Developmental Medicine and Child Neurology.	Satunnaistettu rinnakkaistutkimus, jossa verrattiin lasten ja vanhempien asettamia tavoitteita tehtäväsuuntautuneissa interventioissa.
Children With Celiac Disease: Health-Related Quality of Life and Leisure Participation.	Meyer, S. & Rosenblum, S.	2016, American Journal of Occupational Therapy.	Tutkimuksessa verrattiin keliakiaa sairastavien lasten näkemyksiä elämänlaadustaan suhteessa vanhempien näkemyksiin asiasta. Myös vapaa-ajan osallistumista verrattiin lapsiin, joilla ei ole keliakiaa. Lopuksi tutkittiin elämänlaadun ja vapaa-ajan osallistumisen suhdetta.
Child-Report Measures of Occupational Performance: A Systematic Review.	Cordier, R., Chen, Y., Speyer, R., Totino, R., Doma, K., Leicht, A., Brown, N. & Cuomo B.	2016, PLoS One.	Systemaattisella katsauksella tutkittiin 2–18-vuotiaiden lasten toiminnallista suoriutumista mittaavien itsearviointimenetelmien psykometrisia ominaisuuksia.
Comparative Content Review of Children's Participation Measures Using the International Classification of Functioning, Disability and Health-Children and Youth.	Chien, C-W., Rodger, S., Copley, J. & Skorka, K.	2014, Archives of Physical Medicine and Rehabilitation.	Meta-analyysillä arvioitiin lasten osallistumisen mittareiden pätevyyttä sekä niiden kysymysten kohdentumista ICF-CY-luokitukseen.

Comparison of Children With and Without ADHD on a New Pictorial Self-Assessment of Executive Functions.	Bar-Ilan, R., Cohen N. & Maeir, A.	2018, American Journal of Occupational Therapy.	Tutkittiin PIC-ME's -menetelmän psykometrisia ominaisuuksia.
Content and construct validity of Here's How I Write (HHIW): A Child's Self-Assessment and Goal Setting Tool.	Cermak, S. & Bissell, J.	2014, American Journal of Occupational Therapy.	Tutkittiin HHIW-menetelmän psykometrisia ominaisuuksia.
Evaluation of the Reliability and Validity of the Brazilian Version of the Here's How I Write: A Child's Self-Assessment and Goal Setting Tool.	Mendonça Alves, J., Valladão Novais Van Petten, A., Cermak, S. & de Castro Magalhães, L.	2019, American Journal of Occupational Therapy.	Tutkimuksen tavoitteena oli kääntää HHIW-menetelmä portugalin kielelle, mukauttaa se brasilialaiseen kulttuuriin soveltuvaksi sekä arvioida sen psykometrisia ominaisuuksia.
Functional health status in children and adolescents after Fontan: comparison of generic and disease-specific assessments.	McCrinkle, B., Zak, V., Pemberton, V., Lambert, L., Vetter, V., Lai W., Uzark, K., Margossian, R., Atz, A., Cook, A. & Newburger, J.	2014, Cardiology in the Young.	Poikkileikkaavalla havainnointitutkimuksella vertailtiin yhteneväisyyksiä yleisluonteisen (CHQ-CF87) ja tautikohtaisen (CHAT) arviointimenetelmän välillä.
Handwriting Proficiency Screening Questionnaire for Children (HPSQ--C): Development, Reliability, and Validity.	Rosenblum, S. & Gafni-Lachter, L.	2015, American Journal of Occupational Therapy.	Tutkimuksen tavoitteena oli mukauttaa aikuisille suunnattu HPSQ-menetelmä lapsille soveltuvaksi itsearviointimenetelmäksi sekä tutkia sen psykometrisia ominaisuuksia.
Lasten osallistumista ja toimijuutta vahvistavat kuntoutuksen hyvät käytännöt kirjallisuudessa. Kuvaileva kirjallisuuskatsaus.	Vänskä, N., Pollari, K. & Sipari, S.	2016, Helsingin yliopiston digitaalinen arkisto.	Tutkimuksen tarkoituksena oli koostaa välineitä, joiden käyttöön lapsi osallistuu ja jotka arvioivat hänen arkista osallistumistaan. Lisäksi haluttiin tuoda esille keinoja, joilla tuetaan lapsen kuntoutukseen osallistumista. Näistä soveltuvimmat valikoitiin käytettäväksi LOOK-hankkeessa.
Measuring Participation for Children and Youth With Power Mobility Needs: A Systematic Review of Potential Health Measurement Tools.	Field, D., Miller W., Ryan, S., Jarus, T. & Abundo, A.	2016, Archives of Physical Medicine and Rehabilitation.	Systemaattisen katsauksen tavoitteena oli tunnistaa ja arvioida osallistumista mittaavia menetelmiä, jotka soveltuvat 1,5–17-vuotiaille sähköisiä liikkumisen apuvälineitä tarvitseville lapsille.

Parents' experiences of conducting a goal-directed intervention based on children's self-identified goals, a qualitative study.	Vroland-Nordstrand, K., Eliasson, A., Krumlind-Sundholm, L. & Johansson, U.	2017, Scandinavian Journal of Occupational Therapy.	Haastattelututkimuksella kuvattiin vanhempien näkemyksiä ja kokemuksia interventioista, joiden tavoitteet ovat lapsien asettamia.
Participation and quality of life in children with Duchenne muscular dystrophy using the International Classification of Functioning, Disability, and Health.	Bendixen R., Senesac, C., Lott, D. & Vandborne, K.	2015, Health and Quality of Life Outcomes.	Tutkittiin Duchennen lihasdystrofiasta kärsivien ja verokkiryhmän toimintoihin osallistumisen eroja sekä koettua elämänlaatua.
Psychometric properties of parent and child reported sleep assessment tools in children with cerebral palsy: a systematic review.	Bautista, M., Whittingham, K., Edwards, P. & Boyd, R.	2018, Developmental Medicine & Child Neurology.	Systemaattisella haulla etsittiin 0-18-vuotiaille CP-vammaisille lapsille validoituja uneen liittyviä mittareita.
Psychometric Properties of the Make My Day Tool to Assess Perceived Performance of Children's Daily Activities.	Or, L. & Ricon, T.	2017, Open Journal of Occupational Therapy.	Tutkittiin MMD-menetelmän psykometriasia ominaisuuksia.
Sensory over-responsivity in a sample of children seeking treatment for anxiety.	Conelea, C., Carter, A. & Freeman, J.	2014, Journal of Developmental and Behavioural Pediatrics.	Tutkittiin sensoristen aistiyliherkkyysoireiden esiintyvyyttä tyypillisesti kehittyneillä, ahdistuksesta kärsivillä lapsilla, sekä oireilun suhdetta väestötieteellisiin seikkoihin ja psykopatologiaan.
Tavoitteenasettelu perhekuntoutuksessa. Julkaisussa GAS - Menetelmästä sovellukseen.	Saarinen, M., Röntynen, P. & Lyytinen P. (Toim. S. Sukula, K. Vainiemi & T. Laukkala.)	2015, Helsingin yliopiston digitaalinen arkisto.	Tarkoituksena oli lisätä tietoa GAS-menetelmän käytöstä.
Tavoitteiden laatiminen. Julkaisussa GAS - Menetelmästä sovellukseen.	Sukula, S. & Vainiemi, K. (Toim. S. Sukula, K. Vainiemi & T. Laukkala.)	2015, Helsingin yliopiston digitaalinen arkisto.	Tarkoituksena oli lisätä tietoa GAS-menetelmän käytöstä.
Test-Retest Reliability of the Child Occupational Self-Assessment (COSA).	Ohl, A., Crook, E., MacSaveny, D. & McLaughlin, A.	2015, American Journal of Occupation Therapy.	Tutkittiin COSA-menetelmän psykometriasia ominaisuuksia.
The Child Anxiety Impact Scale: Examining Parent- and Child-Reported Impairment in Child Anxiety Disorders.	Langley, A., Falk, A., Peris, T., Wiley, J., Kendall, P., Ginsburg, G., Birmaher, B., March, J., Albano, A. & Piacentini, J.	2014, Journal of Clinical Child and Adolescent Psychology.	Tutkittiin CAIS-menetelmän psykometriasia ominaisuuksia käyttäen Child/Adolescent Anxiety Multimodal- tutkimuksesta (2008) saatuja tietoja.

Translation and cross-cultural adaptation of the Perceived Efficacy and Goal Setting System (PEGS): results from the first Austrian-German PEGS version exploring meaningful activities for children.	Costa, U.	2014, OTJR: Occupation, Participation and Health.	Tutkimuksen tavoitteena oli kääntää ja mukauttaa PEGS-menetelmä Itävaltaan ja saksankielisille alueille soveltuvaksi.
---	-----------	---	---